

UNIVERSITAS

Norges største studentavis

Utgave 14 årgang 80

www.universitas.no

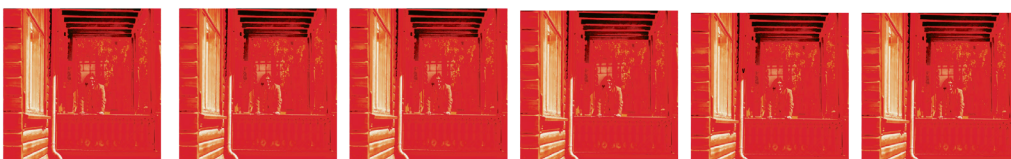
Torsdag 7. mai 2026

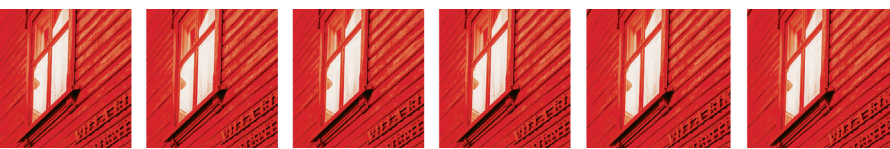
Hårreisende sløsing?

Rimelig kompensasjon?

DETTE TJENER STUDENTPOLITIKERNE

Nyhets 8-9

**DOBLING
I BLANKE
STEMMER
PÅ UIO**

– Pest eller kolera

Nyhets s. 4-5

**USED
PERSONAL
DATA
WITHOUT
CONSENT:**

– Another violation
from Rikshospitalet

Inter s. 16-17

EKSPERTEN SVARER:

**Dette bør du
unngå på 17. mai**

Nyhets s. 14-15

LEDER OG KOMMENTAR

UNIVERSITAS

Ansvarlig redaktør: **Idun Kjøll Wiig**
idun.wiig@gmail.com 974 17 414

Nyhetsredaktør: **Ada Louise Andreassen**
adalouisea@gmail.com 948 09 383

Vikarierende fotosjef: **Shilan Sari**

Desksjef: **Ida Fjeld**

Nettredaktør: **Oscar Alexander Undahl**

Uttegner: **Lia Askew**

Uttegner: **Nora Hognes Berg**

Uttegner: **Thea Ugland Engen**

Uttegner: **Emilie Sveinsson**

Uttegner: **Fabian Lenschow**

Uttegner: **Emil Kvebæk Øvretveit**

Deskjournalist: **Ingemar Stirling Gundersen**

Korrektursjef: **Emil Kvebæk Øvretveit**

Daglig leder: **Maryam Amini**

Besøksadresse: **Moltke Moes vei 33**

Post: **Boks 3 Blindern, 0313 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Nettside: **www.universitas.no**

Leder

Bordet fanger, Solberg

Idun Kjøll Wiig,
Ansvarlig redaktør

For noen uker siden la byrådet i Oslo fram sin flunkende nye studentplan som skal forme byen fram til 2035. Ambisjonene er store: I planen skriver byråd for kultur og næring Mehmet Kaan Inan (H) at de vil utvikle Oslo videre som «en attraktiv, inkluderende og fremtidsrettet studentby». Det høres jo veldig flott og ukontroversielt ut. Med et slikt mål er det vel naturlig å tenke at byrådet vil gjøre noe med boligmarkedet for oslostudentene, siden det er et velkjent faktum at leia er den største utgiften blant studenter i dag. Og jovisst er bolig en av sju satsningsområder. Dette lover godt!

En av hovedsakene som byrådsleder Eirik Lae Solberg (H) gikk til valg på i 2023, var nemlig at det skulle bygges ikke mindre enn 10.000 nye studentboliger. Det hadde jo lettet veldig på trykket i et brennnett boligmarked, hvor det for eksempel arrangeres budrunder om hvem som kan betale mest i leie, og tusenvis av

studenter står uten bolig ved studiestart år etter år. Men nei! Det viser seg at studentplanen er full av lovord uten substans. Byrådet vil «fortsette dialogen», «vurdere studentboliger i ytre by», «jobbe opp mot staten» og være en «pådriver for å øke fleksibiliteten i Husbanken». Men de 10.000 boligene? De er sporeløst forsvunnet.

Har du sagt A, må du dessverre si B

I ukas avis får Solberg og igjen sitt pass påskrevet fra SVs Omar Samy Gamal. Han kaller studentplanen en «smørbrødsliste med gode intensjoner», og mener at byrådslederen har brutt valgløftet sitt. Da problematikken ble diskutert på et bystyremøte i forrige uke, unnskyldte Solberg seg med at «det ikke er mulig å bygge

så mange boliger i løpet av en fireårsperiode». Dette burde vel høyrepolitikeren ha visst også i valgkampen, eller? Det var kanskje så fristende å komme med store ord for å bedre oppslutningen, og så be om tilgivelse senere.

Men etter alt å dømme tar ikke byrådslederen kritikken fra SV spesielt tungt. Han forsvarer seg med at de «bidrar til at det bygges studentboliger i svært høyt tempo». Og det skal sies, de har bygget et okei antall studentboliger – over 1300 siden 2023. Likevel, når de samtidig legger fram en tiltaksløs plan over de neste ti årene uten å gå konkret inn på hvordan de skal bygge disse 10.000 boligene, fremstår det som at de aldri har hatt noen intensjoner om å noen gang oppfylle dette løftet. Men bordet fanger, kjære byrådsleder. Har du sagt A, må du dessverre si B. Og bare bygg de jævla studentboligene.

Dette er en lederartikkel. Teksten gir uttrykk for avisens holdning, og ikke redaktørens personlige overbevisninger

Arkivaren av Ingemar «Inkvisitoren» Gundersen

Arkivaren

Studentparlamentet i det 20. århundret

Blanke stemmer og oppgang for Moderat Liste er hete tema i ukens Universitas. I 1993 stilte De radikale, Moderat gruppe, Sosialdemokratisk studentforbund (SSF), Realistlista, Den uavhengige fraksjon og Liberalistene til studentvalget ved Universitetet i Oslo. I likhet med årets studentvalg var et stort fokus på nasjonalpolitiske saker. Stipend var viktig for både SSF, De radikale og Moderat gruppe. Realistlista fokuserer på konkrete, små saker som flere kollokvierom og reduksjon av kantineprisene. Mest radikal er definitivt Liberalistene som ønsker å fjerne statens innblanding av høyere utdanning og ikke minst fjerne studiefinansiering. I kjent stil er dessuten Universitas sin kommentar kritisk til relevansen rundt studentparlamentsvalget. Mye har forandret seg de siste 33 årene, men kanskje ikke dette.

Come on you gunners!

Innspurten til Premier League og Champions League er her. Denne uken ble det klart at Arsenal kvalifiserte seg til sin første Champions League-finale på 20 år. Fotballjournalistikk er ikke veldig prominent i Universitas, sett bort fra dekning av den årlige fotballkampen mellom Radio Nova og Universitas. I denne artikkelen snakker Universitas med Hans Hognestad som skriver doktorgrad om nordmenns forhold til engelsk fotball. Hognestad holder med Arsenal, som blir imøtegått av Universitas-journalisten at Arsenal er en «kjedelig tullekubbe med solid taperkultur», som kom til å tape både Premier League og FA-cupen. Arsenal vant riktig nok serie- og cupgullet i 2002, helt sikkert til Hognestads store jubel. Undertegnede håper at jeg og Hognestad får mer å juble for 30. juli da både Universitas spiller mot Radio Nova, og Arsenal spiller Champions League-finale.

- Universitas er en avis for og av studenter for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden SIO.
- Universitas arbeider etter Vier varson-plakattens regler for god pressesjikk.
- Universitas støttes av Velferdstinget, som står uten redaksjonelt ansvar.

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

Høyresiden har kidnappet innvandringsdebatten

Høyresiden har fått sette premissene for innvandringsdebatten. Resultatet er en politikk som konkurrerer om å stenge flest mulig ute.

Innvandring

Sesina Mahary Kufllu,
journalist i Universitas

Vi må tilbake til andre verdenskrig for å finne så mye krig i verden som det er nå, står det i «The Copenhagen Peace Report» fra 2025. For oss unge er det enda vanskeligere vise solidaritet og velvilje til å hjelpe, samtidig som innvandringsdebatten i Norge har blitt så usolidarisk overfor mennesker som søker å flykte fra brutaliteter.

En etisk, solidarisk og fungerende politikk som skal hjelpe mennesker utenfor vår egen trygge boble, kan ikke forankres i en debatt hvor premissene er at innvandring er dårlig. Høyresiden og særlig Fremskrittspartiet (Frp) har fått sette premissene for debatten, gjennom en gradvis forskyvning av hva som oppfattes som ansvarlig og realistisk politikk. Resultatet er blitt at resten av partiene opererer innenfor disse rammene.

Det som før var en diskusjon om kapasitet og ansvar, har blitt en konkurranse om

hvilket parti som kan ta imot færrest flyktninger. Og om man skulle gå utenom den linjen, står partitopper i Høyre og Frp klare med anklager om «uansvarlig politikk».

Frp har klatret seg opp til å bli landets største parti gjennom skremsepopulisme, samtidig som Simen Velles politiske rådgiver refererer til innvandringsgrupper som *minusvarianter*. Dette partiet, sammen med Høyre, er de som siden 2015 har lagt grunnlaget for innvandringsdebatten vi har i dag. En debatt hvor vellykket integrering avhenger av strenghet, med et mediebilde som for all del må fremheve etnisk bakgrunn til gjerningsmenn uavhengig om det skulle være første-, andre- eller tredjegerasjons innvandrere.

Dette er ikke et forsøk på å svartmale alle politikere som ønsker en ærlig diskusjon om innvandring, men jeg mener likevel at innvandringsdebatten har, både eksplisitt og implisitt, lagt til grunn at innvandring i

utgangspunktet er et problem. Innvandring har gått fra å være en investering til en velferdsbelastning.

Samtidig har også venstresiden i stor grad kastet seg på narrativet ved å drive en politikk som ser til å fjerne integrasjonsløsninger, i stedet for å forbedre det. Senest i fjor foreslo Arbeiderpartiet å ta imot ynkkelige 100 kvoteflyktninger, i sterk kontrast til FN's betydelige høyere forslag på 5000.

Konsekvensene av en slik innvandringsfiendtlig diskurs er at innvandrere som gruppe, i forsøk på å få flere stemmer, fiendtliggjøres. Likevel vil jeg tro at mange av oss reagerer på at det er Frp-leder Sylvi Listhaug og co. som definerer hva som er «realistisk» og «ansvarlig» innvandringspolitikk. Hva denne «ansvarlige politikken» inngår i, er først og fremst å fjerne kvoteflyktninger. Et tydelig spark mot FN-konvensjonen.

Innvandring har gått fra å være en investering til en velferdsbelastning

Utvandring er ikke et valg, men en realitet. Derfor må politikk ta fatt i reelle problemer, og ikke være et politisk spill hvor man kan hanke inn flere stemmer. De re-

elle problemene ligger i krysningene av innvandringsbakgrunn, sosioøkonomisk bakgrunn, kjønn og andre faktorer som gir et «bedre» eller «verre» grunnlag for integrering. Når Sylvi Listhaug kan drive skremsepropaganda om «svenske tilstander» som motstrider sannhet og statistikk, så kan man ikke lage god politikk.

I mars publiserte NRK en sak om gruppen Selvhjelp for innvandrere og flyktninger (SEIF) som aldri har fått så mange henvendelser som i fjor. SEIF er en frivillig og uavhengig organisasjon som jobber med saker som omhandler blant annet vold i nære relasjoner, æresrelatert vold og negativ sosial kontroll. Det er både et alvorlig samfunnsproblem og et integreringsproblem at stadig flere kvinner opplever vold i nære relasjoner, i dette tilfellet innvandrerkvinner. Og når innvandrerkvinner utsettes for økende psykisk og fysisk vold i nære relasjoner, er ikke Frp-politikk med mer bevæpnet politi luskende rundt på Furuset Senter løsningen.

Løsningen på en betent innvandringsdebatt er verken naivitet eller blind optimisme. Det som skurrer, er at noen få høyrepolitiske overbevisninger har fått sette tonen i debatten. Men et så viktig tema som innvandring og integrering kan ikke reduseres til et taktisk spill. Vi trenger en debatt der målet er å forbedre politikk og integrering, ikke bare å redusere, kutte, returnere og bruke andre minusord. i.

Nyhetsredaktør: **Ada Louise Andreassen**
adalouisea@gmail.com 948 09 383

NYHET

Canvas hacket igjen

Instructure, selskapet som driver læringsplattformen Canvas, opplyste 1. mai at de hadde vært utsatt for et hackerangrep, skriver VG. Dette er andre gang plattformen har blitt hacket på åtte måneder. Det er foreløpig ukjent hvem som står bak det siste angrepet. Foreløpig er det også ukjent om norske læresteder er rammet.

IT-tjenesteleverandøren Sikt, som har avtale om læ-

ringsplattform for universitets- og høyskolesektoren, opplyser til TechWatch at de følger hendelsen tett. Kommunikasjonssjef Åshild Berg-Tesdal forteller at de foreløpig ikke vet om norske aktører er utsatt, men at de forholder seg til situasjonen som om de er det.

Canvas ble også utsatt for hacking i september i fjor. Den gang tok hackergruppa ShinyHunters på seg ansvaret. OAU

DOBLING I ANTALL BLANKE STEMME:

Listeleder peker på Universitas-innlegg

Samtidig som valgdeltagelsen har økt i studentparlamentet har antall blanke stemmer doblet seg. Venstrealliansen peker på et debattinnlegg i Universitas som mulig årsak.

Studentparlamentet

Tekst Ingemar Stirling Gundersen
Foto Eleonora Mincheva

– Har du hørt om uttrykket «pest eller kolera»?

Slik beskriver lingvistikkstudent Theodor Janson (24) valget mellom de ulike listene i årets studentparlamentsvalg. Han valgte derfor å stemme blankt, og det var han ikke alene om.

Torsdag 29. april ble resultatene ved årets studentparlamentsvalg ved Universitetet i Oslo (UiO) annonsert. Valgdeltagelsen økte i årets valg i forhold til 2025. Samtidig økte antall blanke stemmer fra 111 til 230, som er mer enn en dobling.

Mindre og mer konkret

– Det var noe jeg kunne være enig i, men det var lite som sto der som talte til meg. Det er ofte litt vagt. Det Studentparlamentet kan være godt for er å få små, relevante saker gjennom.

Venstrealliansens (VA) hovedsak ved årets studentvalg var å knytte studiestøtten til 2,5 ganger grunnbeløpet i folketrygden. Janson er i tvil om de klarer å få gjennom det.

– Det er flott hvis de får gjennom det, men jeg tror ikke det. Studentparlamentet burde være

De fire listene som stilte i år er ganske partipolitiske

Susanne Max Krasa (21),
1. kandidat for A-Lista

– Jeg likte at Lista hadde mer fokus på mindre og konkrete saker. Selv om de ikke fikk gjennomført dem, hadde de et realistisk syn på hva som kunne bli politikk, sier Janson.

– De tok ikke seg selv så høytydelig, og så at Studentparlamentet er nettopp et studentparlament, og ikke Stortinget.

Mener profileringen var for svak

Lektorstudent Andreas Salvesen (23) stemte også blankt ved årets valg. I forrige valg stemte han VA, men i år følte han ikke at han hadde satt seg godt nok inn i de ulike listene.

– Flere av mine medstudenter har nesten ikke visst at det var

studentvalg. Jeg har ikke satt meg godt nok inn i det, og da ville jeg heller stemme blankt enn å ikke stemme, sier Salvesen.

– Neste år bør listene profilere seg bedre, snakke mer med studentene og vise frem politikken sin mer tydelig. Opplevelsen min er at mange ikke en gang vet at det er et demokrati på UiO.

Partipolitisk preg

Listeleder for A-lista Susanne Max Krasa (22) peker på ulike grunner til at andelen blanke stemmer har økt.

– Det tar kanskje litt tid å sette seg inn i de forskjellige listene i eksamensperioden. Det kan hende at mange ikke følte seg representert av listene som stilte. De

fire listene som stiller i år er jo ganske partipolitiske.

Krasa har opplevd på stand at forbigående har knyttet A-Lista direkte til Arbeiderpartiet og deres politikk. Hun gir også Salvesen rett i at listene kunne profilert seg bedre.

– Valget kunne gjerne begynt enda tidligere. Jeg tror også UiO kunne fremmet Studentparlamentet mer på sosiale medier. Om man ikke følger oss, er det vanskelig å vite hva vi driver med, sier Krasa.

Peker på Universitas-innlegg

Ved årets valg ble VA Studentparlamentets klart største parti med 35,19 prosent. Listeleder Emil Mærli-Le Jeune (21) har en annen

BLANKT: Lingvistikkstudent Theodor Janson (24) stemte Lista i forrige valg, denne gangen ønsket han ikke å stemme på noen.

Hvordan bli kvitt irriterende kollega

Har du en kollega som alltid blir forfremmet, og som tror hen er bedre enn deg? En forsker ved et influensaforskningsinstitutt ved University of Wisconsin hadde nettopp dette problemet, skriver Khrono. Etter fem år med voksende irritasjon fikk han nok.

Ifølge The New York Times hadde kollegaen

tatt en slurk av vannflasken sin og spyttet ut det illesmakende innholdet. Laboratorieskoene hans luktet visst også rart. I rettsdokumentene står det at lukten minnet om et giftig kjemikalie kalt kloroform.

Noen dager senere gikk forskeren opp til kollegaen og fortalte at han stod bak forgiftningsforsøkene. Han risikerer nå ti års fengsel. I avhøret forklarer han at han ikke mente å drepe kollegaen, bare påføre ham ubehag og helseplager.

ALA

Trekker tilbake ChatGPT-studie

En artikkel publisert i forskningstidsskriftet Humanities and Social Sciences Communications i fjor konkluderte med at ChatGPT forbedrer studenters prestasjoner og tekning og derfor burde integreres i undervisning, skriver Khrono.

Nå er artikkelen trukket tilbake, takket være to forskere ved UiT Nor-

ges arktiske universitet. Magnus Ingebrigtsen og Marko Lukic påpekte flere feil ved analysen, blant annet feil deltakerantall og effektstørrelser og ukritisk bruk av svake originalstudier.

Ifølge Altmetric har artikkelen blitt lest over 470.000 ganger og sitert mer enn 250 ganger i annen forskning.

ALA

VILLA EIKA: Studentdemokratiets høyborg på Blindern.

VALGVINNER: VAs Emil Mærli-Le Jeune (21) er uenig i kritikken om at listen fremmer nasjonale saker.

teori om hvorfor antallet blanke stemmer doblet seg.

– Jeg tror Peder Reitbakkens innlegg i Universitas kan ha påvirket flere til å stemme blankt.

Innlegget Le-Jeune sikter til er et innlegg i Universitas der UiO-studenten problematiserte studentparlamentets pengebruk. Blant annet ved å påpeke lønningene til arbeidsutvalget ved Studentparlamentet. Reitbakken fikk tilsvaret fra blant annet Studentparlamentets leder Milad Rezvan

– Det var en del feiltagelser i innlegget, som Milad påpekte, sier Jeune.

Jeune forsvaret VAs fanesaker, og peker på at øking i studiestøtte og andre saker kan være nærmere studenter ved UiO enn man skulle trodd.

– Det er egentlig ikke så fjernt. Arbeidsutvalget på UiO påvirker regjeringen. Studentparlamentet er også med på å påvirke politikken til Norsk studentorganisasjon.

– At hjemmeeksamen blir erstattet med skoleeksamen på grunn av frykt for kunstig intelligens preger studentene. Det gjør også akademisk boikott, sier listelederen og viser til debatten om akademisk boikott av israelske universiteter. Gjennom EU sitt forskningsprogram Horisont

Studentparlamentet bør fokusere mer på mindre og konkrete saker

Theodor Janson (24), bachelorstudent i lingvistikk

Europa har UiO flere avtaler med israelske universiteter, noe VA vil ha en slutt på.

– Det var mange som kom bort på standen fordi vi hadde et Palestina-flagg der, legger Jeune til.

Jeune mener også at valgperioden faller på et uheldig tidspunkt.

– Jeg, som mange andre var midt i eksamensperioden. Hvis jeg hadde hatt mer tid, skulle jeg

gjærne vært mer på de ulike fakultetene.

Reitbakken svarer på kritikken UiO-student Reitbakken håper at Jeune har rett i at debattinnlegget hans påvirket stemmene.

– Det hadde vært stas hvis mitt innlegg har gjort at flere studenter har blitt mer engasjerte, og at Studentparlamentet har fått en *reality check*. Det er jeg i så fall veldig fornøyd med.

Reitbakken tror likevel at det er andre grunner til at andelen blanke stemmer har doblet seg.

– Jeg vil anta det er fordi det er færre lister. Mange jeg har møtt syntes dessuten at pengene Studentparlamentet har fått tildelt brukes dårlig.

Peder Reitbakken er tidligere journalist og baksideredaktør i Universitas. Han sluttet i avisen høsten 2024.

MENER BYRÅDET BRYTER VALGLØFTE:

– Bank på døren til byrådslederen og spør hvor studentboligene er

Byrådslederen i Oslo gikk til valg i 2023 på å få bygget 10.000 studentboliger. Tre år senere er en studentplan lansert, men målet nevnes ikke med et ord.

Studentboliger

Tekst Marte Bakke
Foto Sigrid Ewing

– De gikk til valg på 10.000 studentboliger, som de skulle sette i gang med i løpet av perioden. Det var et valgløfte lik som alle andre valgløfter, kanskje mer valgflesk.

Det sier gruppeleder og bystyreprerentant Omar Samy Gamal (SV).

Byrådet i Oslo, ledet av Eirik Lae Solberg (H), gikk i 2023 til valg på å få bygget intet mindre enn 10.000 studentboliger i Oslo. Hvis innfridd ville dette løftet fordoblet antall studentboliger som er tilgjengelig i hovedstaden, som i dag er om lag 10.000.

Tre år inn i perioden er ikke byrådets mål i nærheten av innfridd. Fra 2023 til i dag kommet 1305 studentboliger i Oslo.

– En smørbrøddliste med gode intensjoner

SV etterlyste i mars i fjor en handlingsplan fra byrådet for å oppfylle Høyres valgløfte om 10.000 nye studentboliger. Bystyret fattet et vedtak om at byrådet måtte kom-

Det er en helt grunnløs kritikk

Eirik Lae Solberg (H),
byrådsleder i Oslo

me med en konkret plan innen året var omme. Denne fristen klarte ikke byrådet å overholde, men la til en tiltaksliste for boliger i den nye temaplanen for studentbyen Oslo.

Studentplanen, som nå er ute på høring, er den første av sitt slag for hovedstaden. Det er en politisk strategi med tiltak mot 2035, hvor formålet er å vise hvordan kommunen skal jobbe mot at Oslo skal bli en ledende studentby i Norge.

Gamal fra SV, som fremmet forslaget, er ikke fornøyd med temaplanen byrådet presenterte.

– Det forslaget sier, er at det skal legges en konkret plan for bygging av 10.000 studentboliger. Det betyr at du må legge frem en

VALGFLESK?: Bystyreprerentant Omar Samy Gamal mener byrådet bryter valgløftet om 10.000 studentboliger.

plan som sier noe om tid, antall, og konkrete tiltak. Det de har lagt frem nå, er en smørbrøddliste med gode intensjoner.

Gamal mener at byrådet ikke tar boligsituasjonen i Oslo på alvor.

– Den største utgiften studentene har er husleia. Hvis man mener alvor med at Oslo fortsatt skal være en studentby i fremtida, så må man løse det problemet, og ikke late som, sånn som jeg opplever at byrådet gjør nå.

10.000 løfter

Bolig for studentene er ett av syv satsningsområder byrådet presenterer i planen. Her foreslås det tiltak for hvordan kommunen kan legge til rette for studentboligbygging. Likevel er deres hårete mål om 10.000 nye boliger ikke nevnt

Vi har politikk på at vi skal følge opp løfter, så vi skal følge opp at Oslo kommune holder løftet

Elisabeth Evelyn Gjedrem (26),
leder i Velferdstinget i Oslo og Akershus (VT)

med ett ord.

Elisabeth Evelyn Gjedrem (26), leder i Velferdstinget i Oslo og Akershus (VT), mener også at planen er for vag.

– Generelt er noe av kritikken vi har til temaplanen at den ikke er

konkret nok. Vi vil jo se at de løftene som har blitt inngått på forhånd blir holdt og gjennomført. Da Universitas snakket med Gjedrem i april hadde hun lite annet enn lovord å si om studentplanen.

«Det er egentlig veldig lite jeg kan kritisere. Mitt aller første inntrykk var egentlig 'wow, dette var bra', sa hun den gang.

I denne omgang understreker Gjedrem igjen at hun er positivt innstilt til temaplanen som en helhet, men at det likevel er noe å skotte på den.

– At det skal bygges opp imot 10.000 boliger er noe vi kommer til å holde dem ansvarlig for. Vi synes jo det er rart at de ikke har nevnt akkurat det løftet og at det heller ikke eksplisitt er satt som et delmål i den langsiktige utviklingen av Oslo som studentby.

Vil ha innspill

Universitas har forespurt et intervju med byrådsleder Solberg, men har heller fått besvart spørsmål skriftlig.

På spørsmål om hvorfor målet om 10.000 studentboliger ikke er

ANSVARLIGGJØRING: Elisabeth Evelyn Gjedrem (26), leder i Velferdstinget i Oslo og Akershus (VT), tenker å holde bystyret ansvarlig om valgløftet er brutt.

nevnt i temaplanen svarer byråden at den fremdeles er på høring, og oppfordrer «alle som har tanker og ideer om hvordan Oslo kan bli en enda bedre studentby» til å komme med innspill nå. Fristen er onsdag 3. juni.

«Når høringsfristen er ute, vil byrådet foreta justeringer basert på innspillene for bystyret til slutt skal behandle saken,» skriver Solberg.

«Jeg tenker det vil være naturlig at målet om 10.000 nye studentboliger omtales i planen når vi sender den til bystyret, siden de også har sluttet seg til målet.»

Hvorfor målet de gikk til valg på ikke er nevnt i temaplanen som er sendt på høring, svarer ikke byråden på.

Løftebrudd eller grunnløs kritikk?

Solberg forklarte til Dagbladet i 2022 at målet var å få til finansieringen og startet byggingen av disse 10.000 studentboligene innen neste fireårsperiode. Om finansieringen er i boks er uklart, og byggingen er etter alt å dømme ikke startet.

Gamal fra SV står fast ved sin kritikk.

– Dette er et veldig tydelig løftebrudd, som de må rette opp i.

Byrådslederen mener på sin side at kritikken er uberettiget.

«Det er en helt grunnløs kritikk. Byrådet har lagt til rette for

ca. 2.200 studentboliger, og det er allerede tatt i bruk 1623 nye siden vi tiltrådte. Sannheten er at vi bidrar til at det bygges studentboliger i svært høyt tempo, og at vi er på god vei til å nå det ambisiøse målet vi har satt oss på vegne av Oslo som Norges beste studentby.»

Bystyreprerentant Gamal av-

Det de har lagt frem nå, er en smørbrøddliste med gode intensjoner

Omar Samy Gamal (SV),
gruppeleder og bystyreprerentant

slutter med en oppmuntring til høstens Oslostudenter.

– Om tre måneder kommer det tusenvis av nye studenter til Oslo, og mange av dem kommer til å slite med å skaffe seg et sted å bo. Jeg vil oppfordre dem til å komme å banke på døren til byrådslederen, og spørre hvor studentboligene er blitt av, hvor de tiltakene er som skal til for å få bygget studentboliger og si at han må følge opp det han har lovet.

Skjenken dukka opp klokka 10 på kjellerpuben

FORVILLA: Kafésjef Evgeny Pivovarskiy (22) har ikkje fått opplæring til å handtera skjenk.

Dei frivillige på kjellerpuben Escape fekk sjokk då skjenken dukka opp klokka 10 på dagen. Kommunen sjølv nektar for at det var nokon skjenkekontroll. No har kjellarpubane komne saman for å spørja kva det er som foregår.

Kjellerpub

Tekst Herman Mortensen
Foto Emilie Holtet

– Me trudde det var to kundar, so viste dei oss plutsleg vektar-ID.

Det seier Evgeny Pivovarskiy (22), kafésjef på kjellerpuben til Institutt for informatikk ved Universitetet i Oslo (UiO), Escape. På kvelden er det ein av mange kjellerpubar på Blindern, men på dagtid fungerer han som kafé. UiO tillet ikkje sal av alkohol før klokka 15.

Passiv kunnskap

Pivovarskiy fortel at onsdag førre veke klokka 10 på føremiddagen kom det to menn inn i kaféen der han stod i skranken. Dei var frå Næringsetaten, som utfører skjenkekontroll på barar i byen. Det var han ikkje budd på.

– Eg har fått passiv kunnskap frå å jobba med barfolk, men det er ikkje noko eg har fått aktiv opplæring i, fortel han og legg til:

– Det er ikkje det fyrste du ventar deg i ein kafé.

– Tykkjer du det gjev meining at du må forhalda deg til desse reglane?

– Altso, eg hadde føretrekt å ikkje handtera det òg.

Kafésjefen fortel at det er krevjande å forhalda seg til dette regel-

verket attmed andre arbeidsoppgåver knytt til stillinga

– Er eit slikt krav eit hinder for at du eller andre er aktive i studentpub?

– Det kjem an på, om eg må taka eit heilt grunnkurs med sluttprøve og heile pakka, ville det vore eit stort hinder.

Trår einannan på tærne

Barmedarbeidar Mila Toneff (24), som jobbar mykje i kaféen på dagtid, meiner at UiO allereie har gode rutinar for å fylgja opp at barane ikkje sel alkohol før etter klokka 15. Tilsette frå UiO er innom i ny og ne, for å trygga at regelverket vert fylgd opp.

Ifylgje barmedarbeideren er det eit problem når skjenkekontroll kjem so lite som ein gong i året. Og når dei fyrst kjem, er det på ei tid universitetet held oppsyn. Ho meiner det er kritikkverdig at dei kjem på føremiddagen.

– Det er veldig spesielt. Me er jo ein kafé på dagtid og det er som sagt ikkje so mange dagar i veka me held open bar, då er det jo andre rutinar.

Ho understrekar at det er ein skilnad på bartid og kafé og at dei alltid sjekkar legitimasjon og har folk med rett kompetanse når dei sel alkohol. Ho synest reglementet til universitetet og kommunen trår

Skjenkekontroll

- + Ein kontroll på utestader som har skjenkeløyve
- + Skal finna brot, til dømes at utestaden tillet medbrakt alkohol eller skjenkar mindreårige
- + Skjenkeløyvet gjeld døgnet rundt, sjølv om ein ikkje tek det i bruk
- + Skjenkekontroll er gjort av kommunen, i Oslo er dette under Næringsetaten
- + Styret, og varar i utestader som skjenkar alkohol pliktar å ha hatt eit grunnkurs for å få skjenkeløyve

Kilde: Forskrift om omsetning av alkoholholdig drikk mv. (alkoholforskriften) §2

einannan på tærne:

– Eg tykkjer det skal vera ein slags avtale mellom kommunen og UiO om dette.

Feil i kommunikasjon

Markus Lønn (25) og Soraya Hammouchi (22) sitt begge i styret til Filologisk forening, som driv kjellarpuben Uglebo ved Det humanistiske fakultet. Dei synest ikkje noko om at kafétilsette må vera budd på å fylgja opp skjenkereglar når dei ikkje jobbar med skjenk.

– Det er veldig spesielt, seier Lønn.

Hammouchi seier seg samd: – Det er rart at dei brukar middel og energi på dette, eg skjønner ikkje kvar logikken er.

Samstundes meiner ho at dei

som står i kaféen helst skal ha greie på alkohollova:

– Om du har ein person som er ansvarleg for kaféen, so reknar eg med at dei òg har styring på alkoholoververket og korleis å handtera skjenk.

Lønn har ein teori om reglementet vert handheva dobbelt.

Det endar i fruktlaust byråkratisk arbeid

Markus Lønn,
styremedlem i Filologisk forening

– Det er jo mangel på samkøyring. Kommunen og universitet greier jo ikkje å kommunisera om dette, og det endar i fruktlaust byråkratisk arbeid, seier han og legg til:

– Feilen i kommunikasjon og ressursbruk ligg på kommunen og universitetet, ikkje styret. Det ville ikkje falle meg inn å læra opp dei som står i kafé i skjenkelova, eg tykkjer me skal vera nådige.

Vil ha opplæring

Måndag denne veka sende foreninga Kjellerpubnettverket ved UiO spørsmål til Næringsetaten i Oslo kommune. Dei vil ha opplæring i korleis reglementet vert fylgd opp i framtida. I e-posten spør dei om kommunen ventar at alle frivillige skal ha opplæring i alkohollova og skjenkereglar, sjølv dei som berre jobbar på dagtid når det ikkje

er alkoholserving.

Dei lurar òg på om det kjem til å skje fleire kontrollar i kafétid når dei som regel berre har bardrift på dei fleste barane på kampus på fredagar. Kjem etaten til å halda fram å sjekka at det vert skjenka etter reglane når UiO ikkje tillet dei å skjenka?

Rettleiingskontroll, ikkje skjenkekontroll

Anders Aurmo, avdelingsleiar for alkohol og tobakk i næringsetaten, avviser at det var skjenkekontroll på Escape den dagen. Han skriv i ein e-post:

«Det stemmer at det var på ein rettleiingskontroll på det aktuelle tidspunktet.»

Dette er ein type kontroll der dei saumfer rutine på baren og ser på dokumentasjon.

«Denne type kontroll vert som regel gjennomført på dagtid då tilsette har betre tid til å snakke med oss,» forklarar han og legg til:

«Det er jo ein kontroll etter alkohollova, men sidan det ikkje vert skjenka alkohol på tidspunktet kontrollen vert gjort, legg me vekt på rettleiing.»

Avdelingsleiaren kjenner seg ikkje att i at dei har manglande samarbeid med UiO.

Kommunikasjonssjef på UiO Julie Øybø forklarar at dei ikkje har noko juridisk ansvar for kjellarpubane.

«Avtalen UiO har med foreningane seier at dei som driv sjølve er ansvarlege for å overhalde gjeldande lover og fyresegner til alle tider,» skriv ho.

Kan man bli rik på studentpolitikk?

Universitas har sjekket ut lønnsnivåene til arbeidsutvalgene ved Oslos største utdanningsinstitusjoner.

Lønn

Tekst Helene Dahle Gjestland
Foto Shilan Sari

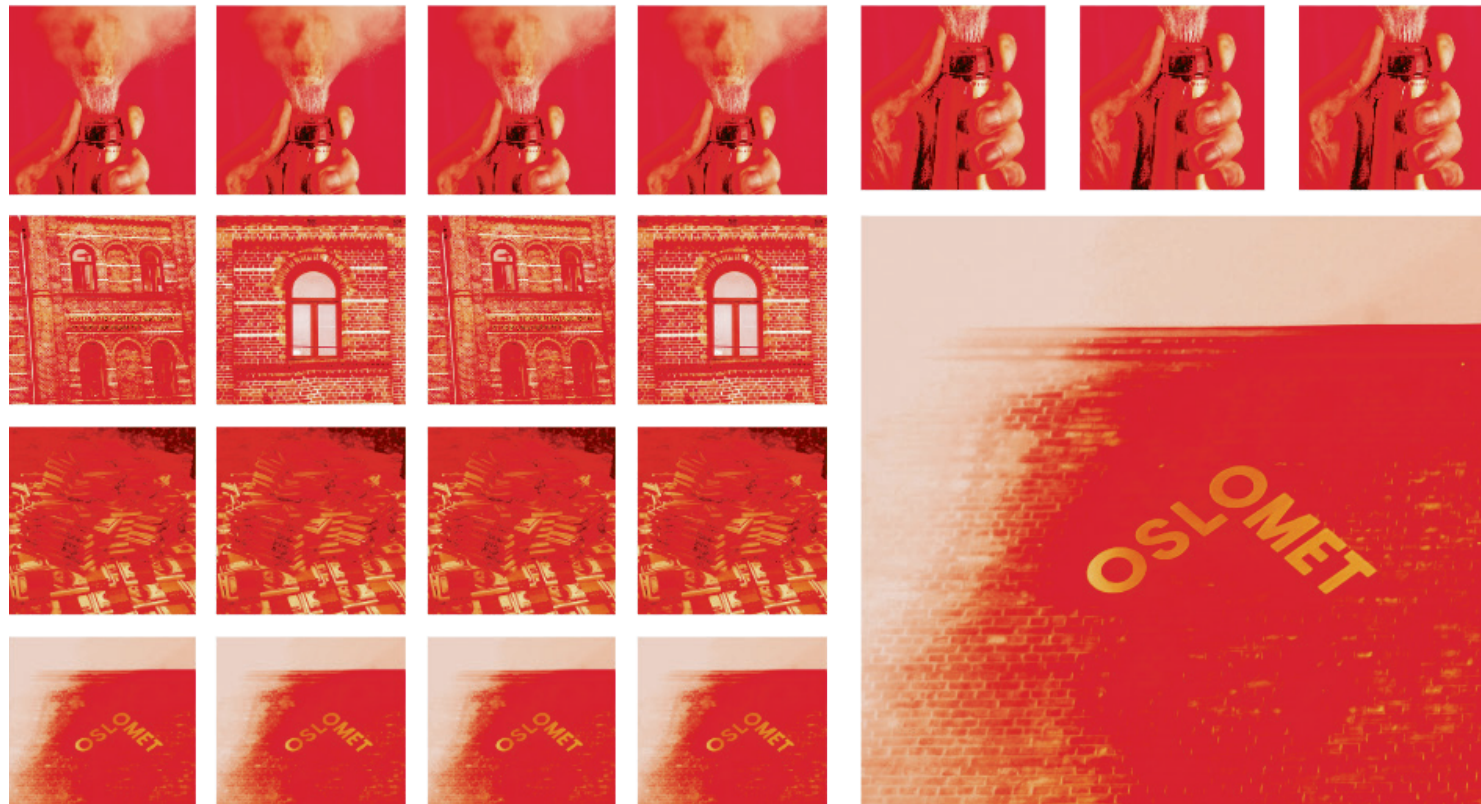
I april kunne man lese to debattinnlegg i Universitas som vekket et stort engasjement. Peder Reitbakken, selverklært sløseriombudsstudent, og Milad Rezvan, leder av Studentparlamentet (SP) ved Universitetet i Oslo (UiO), var uenige i hvor lønnsomme de betalte vervene i SPs arbeidsutvalg (AU) er.

På bakgrunn av denne diskusjonen har Universitas gjort det enhver ansvarlig studentavis ville gjort: Vi har gått (relativt) grundig til verks og kartlagt lønnsnivåene i arbeidsutvalgene ved Oslos største utdanningsinstitusjoner.

Gud, hvor godt lønner det seg, egentlig?

Først litt kontekst: I sitt innlegg skriver Reitbakken at «Arbeidsutvalget (AU) i Studentparlamentet ved UiO ser jeg stort sett kun på dass. Men, Gud, hvor godt det lønner seg».

Han sammenligner AU-medlemmenes lønnede stillinger med studenter som sliter seg gjennom lange skift på studentbaren U1, eller holder liv i programutvalg med vaffelsteking og foredragsholding, helt uten å få betalt for innsatsen. Videre skriver han at «Sentralt i frivilligheten bør kanskje være at

frivilligheten er frivillig?».

Rezvan, som har det øverste ansvaret i AU ved UiO, svarer Reitbakken med å poengtere at Studentparlamentet aldri har påstått å være en frivillig organisasjon. Han skriver videre at organisasjonene Reitbakken viser til, ikke mottar støtte fra Velferdstinget og at sammenligningen hans dermed blir skjev.

«Dette er fulltidsverv hvor jeg som helt vanlig student setter studier og livet på pause i ett år. Den «absurde» lønna du peker på ligger fortsatt godt under medianinntekten i Norge (...), skriver Rezvan.

Så hvem har rett? Vi har spurt arbeidsutvalgene ved de fire største utdanningsinstitusjonene i

Oslo, UiO, Oslomet, Kristiania og Handelshøyskolen BI hva de tjener. Her kommer en oversikt.

Godt under medianen

Hvor: Universitetet i Oslo
Årslønn leder: 389.029 kroner (minimum)
Årslønn øvrige ansatte (fem i 100 prosent stilling): 380.718 kroner (minimum)

I en e-post til Universitas opplyser Rezvan at lønnen i AU ved UiO er vedtektsfestet. Der står det at «Arbeidsutvalgets leder honoreres med minimum kroner 389.029 i året per 1. januar 2025».

Tar vi utgangspunkt i at Rezvans lønn faktisk ligger på dette minimumet, har han helt rett i at lønnen hans er under medianinntekten i Norge. Og det med god margin.

Ifølge Statistisk sentralbyrå (SSB) lå medianinntekten i 2024 på 509.000 kroner etter skatt. Altså 119.971 kroner mer enn AU-lederens årslønn, og da før staten har fått sin del av kaka.

De fem resterende AU-medlemmene må nøye seg med «minimum kroner 380.718 i året». Også det et godt stykke under medianen, altså inntekten til personen som befinner seg midt i rekken om du sorterer alle nordmenn fra rikest til blakkest.

Samtidig kommer det fram i budsjettet at AU-medlemmene får dekket kantinekostnader til deres egen felleslunsjordning. Ordningen beskriver de som «et personaltiltak for å styrke arbeidsmiljø, og er å regne som et rimelig velferdstiltak».

Med dagens dagligvarepriser tatt i betraktning er jo dette en ganske god deal. Det hadde blitt dyrt å spise sine egne medbrakte brødskiver med svett ost hver dag i et helt år.

AU-lønnstoppen

Hvor: Oslomet
Årslønn leder: 437.000 kroner
Årslønn øvrige ansatte (tre i 100 prosent stilling): 415.000 kroner

Av tallene Universitas har fått inn, er det Oslomet som kan krones til den ubestridte AU-lønnsvinneren.

AU-lederen her tjener 437.000 kroner i året, og kan dermed smykke seg med tittelen Oslos best betalte studentpolitiker i denne kåringen.

Også lønnen til de øvrige ansatte ligger godt over nivået ved både UiO og Kristiania. Så dersom du har en drøm om å tjene best mulig penger på studentpolitikk, kan det virke som at Oslomet er stedet å satse på.

Nesten over fattigdomsgrensen

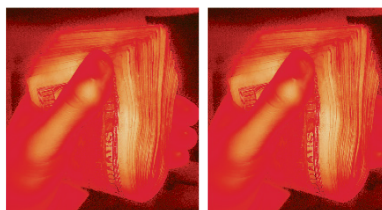
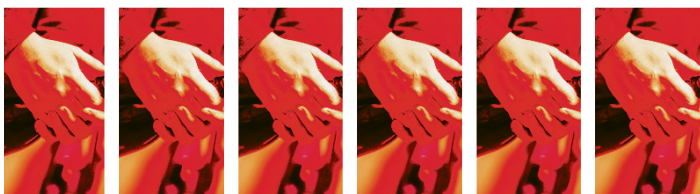
Hvor: Kristiania
Årslønn leder og nestleder:

350.000 kroner
Årslønn øvrige ansatte (tre i 40 prosent stilling): 160.000 kroner

Hos Kristiania finner vi oversiktens mest beskjedne lønns slipper.

Leder og nestleder er ansatt i 100 prosent stilling med en årslønn på 350.000 kroner. Plotter man dette inn i Skatteetatens skattekalkulator, og legger til grunn at AU-lederne verken er gift eller tilfeldigvis trukket som vinner i Jens Stoltenbergs skattelotteri, sitter de igjen med rundt 288.000 kroner etter skatt.

Ifølge SSBs tall fra 2024 ligger lavinntektsgrensen for enslige på 305.400 kroner i året.

Hva er et arbeidsutvalg?

- + I denne sammenhengen er det en daglig ledergruppe som arbeider med studentpolitikk, ofte på fulltid, for sine respektive Studentparlament.
- + Vervet varer vanligvis i ett år.
- + Utvalgets medlemmer velges av medlemmene i Studentparlamentet
- + Grunnen til at vi bare omtaler lønnen til arbeidsutvalgene ved UiO, Oslomet, BI og Kristiania, er at de alle har to eller flere fulltidsansatte. Ved de mindre studiestedene er studentdemokratiet organisert annerledes, og lønnede verv utgjør ofte relativt små stillinger.

Ja, du leste riktig. Lederlønnen i Kristianas arbeidsutvalg havner altså under lavinntektsgrensen.

Det plasserer dem i samme båt som en betydelig andel av Oslos studentmasse. En vesentlig forskjell er riktignok at AU-lederne har tatt permisjon fra studiene og dermed faktisk telles med i statistikken over lavtlønnede. I motsetning til studenter flest, som unntas denne statistikken.

Deler ikke lønnskostnader

Hvor: Handelshøyskolen BI
Årslønn leder: ???

Årslønn øvrige ansatte (tre i 100 prosent stilling): ???

«Vi deler dessverre ikke lønnskostnadene til våre ansatte.»

universitas@universitas.no

Det var svaret Universitas fikk av Ronja Haugstad Larsen, General Manager i arbeidsutvalget til studentforeningen BISO, på en e-post med spørsmål om hva deres ansatte tjener.

Men det er likevel mulig å få en liten indikator på hva slags goder BISO-ansatte får.

De har nemlig nylig lyst ut en stilling for rollen som administrasjonsleder, hvor de kan friste med en rekke fordeler. Denne posisjonen er teknisk sett ikke en del av AU, men skal fungere som en rådgiver og støttespiller for dem.

De kan blant annet friste med konkurransedyktige betingelser, mulighet for hjemmekontor, betalt trening og forsikringer, samt 50 prosent på videreutdanning hos BI.

Dersom det er en mastergrad de mener med videreutdanning, vil det kunne være penger å spare. Betaler man fullpris ligger en standard studieavgift for et masterprogram på BI på 110.700 kroner per år for interne søkere, altså søkere som allerede har fullført en bachelorgrad hos BI.

Konklusjon?

Nå vet du i alle fall hva de fleste AU-medlemmene i Oslo tjener.

Så kan du selv avgjøre om du synes det er hårreisende sløsing, helt rimelig kompensasjon, eller bare et bevis på at studentdemokratiet er et sted hvor man ofrer et år av livet for å sende e-poster og diskutere møtестruktur.

STUDENTJOBB

Universitas sjekker ut studentenes deltidsjobber

Guro på sporet

KLARSIGNAL: Guro Tamburstuen Slåen (23) vifter med flagget for å signalisere avgangstid.

Reising er kanskje stress, men med flytogvert Guro Tamburstuen Slåen (23) er du i trygge hender.**Studentjobb**

Tekst Anne Marie Torbjørnsdal
Foto Sigrid Ewing

Midt i rushtiden på travle Oslo S møter Universitas Guro Tamburstuen Slåen (23) i uniform på perrongen. Hun jobber som flytogvert på Flytoget ved siden av studiene i samfunnsgeografi ved Universitetet i Oslo.

– Det er kanskje litt annerledes enn det man ser for seg en deltidsjobb som student kan være.

Selv om hun ikke er på jobb, kan hun ikke la være å følge med horden av mennesker som løper med bagasjen etter seg.

– Når én begynner å løpe, begynner alle andre også å løpe, ler hun.

– Toget går ikke før om fire minutter.

Først sikkerhet, så service

Når Slåen er på jobb, er hun å se vandre gjennom kupeene. Men det er ikke uten mål og mening.

– Reisende ser bare at vi går gjennom toget og smiler og ser pene ut, men vi tenker hele tiden på sikkerhet, og det er første prioritering. Jeg har ansvar for sikkerheten til passasjerene.

Hun forteller om seks uker med fulltidsopplæring og krav om bestått sikkerhetsprøve.

– For service så kommer sikkerhet – man har alltid øye med hvem som er om bord.

– Også annonserer jeg litt, da, skyter hun inn.

I tillegg til ansvar, krever jobben som flytogvert også en dose selvstendighet.

– Jeg føler at jeg har blitt pusha

ut av komfortsonen fordi det er en ganske ensom jobb. Du jobber med føreren, men mesteparten av tiden er du i toget alene.

– Man må tenke på løsninger selv hvis en dør slutter å funke, eller noen har problemer med billetten sin.

Tog i blodet

Å jobbe med tog har kanskje alltid ligget i kortene:

– Jeg er som veldig mange an-

Når én begynner å løpe, begynner alle andre også å løpe

Guro Tamburstuen Slåen (23), student og flytogvert

dre født inn i en jernbanefamilie, forteller Slåen.

– Foreldrene mine jobber i Bane Nor og søsteren min har jobbet med renhold på tog.

Hun har også erfaring som tuginformatør i Bane Nor før studiene.

Til tross for å være født inn i en jernbanefamilie, forteller hun at interessen for tog vokste frem med interessen for samfunnsgeografi.

– Jeg så hvordan jernbanen spiller en rolle i byplanleggingen, og i hva som gjør mobilitet mulig i byer.

Jobben har også gitt henne andre innblikk som er verdifullt for studiene.

– I politisk geografi er det veldig nyttig å se hva slags type mennesker som tar Flytoget. Det er spennende med togpolitikk, sier hun før og legger til:

– Jeg er litt tognerd.

Mennesketitting

Selv om hun beskriver seg selv som en tognerd, er det menneskene som virkelig gjør jobben givende for Slåen.

– En av mine favorittaktiviteter er å observere mennesker og det gir jobben meg mange muligheter til.

I en jobb der man er mye alene, betyr de små møtene ekstra mye.

– De beste dagene på jobb er når de reisende prater med meg.

For det kan jo bli litt ensomt fordi folk er ute og reiser for å rekke flyet sitt.

På spørsmål om jobben kan anbefales til andre studenter er svaret klart:

– Ja! Det er mange av oss som jobber her som er studenter og som trives veldig.

Hun mener jobben som flytogvert fint kan kombineres med studier, selv om det er nedsider ved å jobbe nattevakt:

– Hvis man jobber nattevakter i helgene tar det litt tid å komme tilbake til vanlig døgnrytme.

Selv er hun glad i å reise, og foretrekker tog når hun kan. Hun

Jeg er litt tognerd

Guro Tamburstuen Slåen (23), student og flytogvert

håper å utforske mer av Europa på skinner. Hun avslutter med et tips til de som skal ut og reise:

– Dobbeltsekk at du har med alt du skal og gi et smil til alle, fordi alle prøver å gjøre jobben sin.

universitas@universitas.no

KUN ÉN AV TRE ER FAGORGANISERT:

– Ikke følt behov for det

Få unge er medlem av en fagforening. Forsker mener de mangler både kunnskap og interesse.

Fagorganisering

Tekst Mia Huse

Foto Eleonora Mincheva og Sigrid Ewing

Forrige uke skrev Universitas om streiken i hotell- og reiselivsnæringen, som har ført til at flere fagorganiserte studenter har blitt tatt ut i streik.

Én tredjedel av nordmenn i aldersgruppen 20-24 er fagorganiserte.

Samtidig har omtrent 40 prosent av studenter et studentmedlemskap i en arbeidstakerorganisasjon, altså et medlemskap som ikke er knyttet til jobb.

Dette er den vanligste formen for fagforeningstilknytning blant studenter, men det er ikke det samme som å være fagorganisert, ifølge Kristine Nergaard, som er forsker ved forskningsinstituttet Fafo. Hun forteller at organiseringsgraden blant unge har vært jevnt lav i mange år.

– Basert på tallene er sannsynligheten for at du organiserer deg lav hvis du er under 25.

Ikke behov

Masterstudentene i historie ved Universitetet i Oslo (UiO) Camilla Fredrikke Lindeman (25) og Vemund Langslet Lilleslåten (24) er ikke fagorganiserte.

Ingen av dem føler at de har hatt behov for å melde seg inn i en fagforening.

– Jeg har jobbet på barneskole lenge, hvor de fleste jo er fagorganisert, men i og med at jeg har så liten stillingsprosent har jeg

TRIST: Leder av Fagforbundet Ung Marte Sofie Thorbjørnsen (25) synes det er trist at flere unge i dag ikke vet hva en fagforening er.

egentlig ikke følt behov for det, sier Lindeman.

Lilleslåten føler ikke at han har trengt å sette seg inn i fagorganisering fordi han ikke er helt ute i arbeidslivet enda.

– Men jeg har et godt inntrykk av fagforeninger, sier han.

Medlem for godene

Journalistikkstudentene ved Os-lomet Sara Daae (24) og Annika Remåd (22) er begge medlem av Norsk Journalistlag (NJ).

Da de ble spurt, var de usikre på om de var medlem av en fagforening.

– Vi har ikke helt kål på det, ler Daae.

Hun forteller at hun er medlem i NJ på grunn av godene man får som medlem.

– Jeg tenker at det er bra hvis jeg trenger noe en dag, sier hun.

Daae har lyst til å være med å støtte et fellesskap som jobber for hennes rettigheter.

– Samtidig lurte de oss litt inn med det pressekortet. Vi ble jo oppfordret av lærerne våre og andre journalister til å bli medlem da vi startet på studiet, sier hun.

Manglende kunnskap og interesse

Ifølge Nergaard fra Fafo er det mange som er bekymret for den lave organiseringsgraden blant

unge. Da er det snakk om fagorganisering i et arbeidsforhold, ikke studentmedlemskap.

Hun forteller at det diskuteres om kunnskapen om fagforeninger blant unge er for dårlig.

– Mange vet ikke hva en fagforening er, hva en tillitsvalgt på arbeidsplassen gjør eller hva en tariffavtale innebærer, sier Nergaard.

Hun tror manglende kunnskap er sentralt, men at den viktigste årsaken til at så få unge organi-

Mange vet ikke hva en fagforening er, hva en tillitsvalgt på arbeidsplassen gjør eller hva en tariffavtale innebærer

Kristine Nergaard, forsker ved Fafo

Fagforeninger

- + En fagforening, også kalt arbeidstakerorganisasjon, er en organisasjon som jobber for å ivareta arbeidstakernes interesser.
- + Arbeidslivsmodellen i Norge kalles trepartssamarbeid og er et organisert samarbeid mellom arbeidstakerorganisasjoner, arbeidsgiverorganisasjoner og staten.
- + Fagforeningene forhandler tariff og lønn på vegne av medlemmene, og kan hjelpe til ved problemer på arbeidsplassen.
- + Det finnes en rekke fagforeninger i Norge. De er hovedsakelig samlet under de fire hovedorganisasjonene LO, Unio, YS og Akademikerne.
- + De fleste fagforeninger tilbyr et billigere studentmedlemskap, enten knyttet til det du studerer eller knyttet til deltidsjobben din.

Kilde: Store norske leksikon, Fafo og forsker Kristine Nergaard.

serer seg er deres posisjon på arbeidsmarkedet.

– Mange unge oppfatter nok ikke fagorganisering som aktuelt, for eksempel fordi de har en deltidsjobb som de ikke har planer om å fortsette i eller venter på fast ansettelse før de organiserer seg.

Nergaard tror mange unge har jobbet hvor de kunne vært tjent med å ha en fagforening i ryggen.

– I de jobbene unge typisk får følger ikke arbeidsgiver alltid alle reglene, og det kan være ganske uryddige forhold, sier hun.

Hun tror også at fagforeningene ville stått mye sterkere på slike arbeidsplasser hvis alle var medlem.

Merker større pågang

Selv om mange er bekymret for at unge er for lite interessert i fagorganisering, forteller leder for Fagforbundet Ung Marte Sofie Thorbjørnsen (25) at de merker større pågang fra studenter som ønsker å organisere seg.

– Jeg tror studentene ser mer og mer tydelig at man i arbeidslivet er utsatt for å bli lurt og at det finnes mye rart der ute, sier hun.

Samtidig trekker hun frem at det er mange studenter, spesielt de som kommer rett fra videregående skole, som ikke har noe kjennskap til fagforeninger.

– De lærer hvor viktig det er alt for seint, gjerne når de allerede er i en deltidsjobb og blir utnyttet, sier Thorbjørnsen.

Som en forsikring

Nergaard tror det er mange fordeler med at flere studenter organiserer seg.

– Økt fagorganisering bidrar til

VIKTIG NOK: Journalistikkstudentene Sara Daae (24) og Annika Remåd (22) tror det er fint å fagorganisere seg, men sier at de ikke vet så mye om det.

POSITIV: Gina Gerhardsen (24) synes alle burde være medlem i en fagforening.

IKKE BEHOV: Historiestudenten Camilla Fredrikke Lindeman (25) er ikke fagorganisert, og ser ikke behovet for å bli det mens hun er student.

å styrke arbeidslivsmodellen vi har i Norge, sier hun.

Samtidig mener hun at dette nok ikke er motivasjonen studenter har for å fagorganisere seg.

– Det er fordeler ved å være medlem hvis du skulle trenge hjelp på arbeidsplassen. Hvis du for eksempel har fått tre midlertidige ansettelser på rad eller får mindre lønn enn kollegaene dine, kan en tillitsvalgt hjelpe deg, sier hun.

Thorbjørnsen mener også at fagorganisering innebærer mange fordeler for studenter.

– Ved å være medlem har du noen som støtter deg hvis noe skulle skje på jobb, selv om du har en deltidsjobb helt uavhengig av det du studerer, sier hun.

Thorbjørnsen sammenlikner å organisere seg i en fagforening med husforsikring.

– Du håper jo at huset ditt aldri brenner ned, men hvis det gjør det en dag, er du veldig glad for at du har den forsikringen, sier hun.

I forbindelse med den pågående streiken nevner Thorbjørnsen at det kan være ganske utfordrende å være uorganisert under en streik.

– Når du blir tatt ut i streik mottar du et streikebidrag som dekker det du har i lønn. Dersom du ikke er organisert og arbeidsgiver stenger virksomheten, kan du bli stående uten lønn, sier hun.

– Fint å få støtte

Selv om mange mener at for få unge organiserer seg, klarer Universitas å finne noen studenter som er fagorganiserte.

Gina Gerhardsen (24) studerer samfunnsøkonomi ved UiO og er medlem av Landsorganisasjonen i Norge (LO).

– Det er viktig å organisere seg, fordi det er selve grunnmuren i velferdsstaten vår, sier hun.

Cynthia Rutaganda (22) studerer psykologi ved UiO og er medlem av Fellesforbundet. Hun synes det er fint å kunne få støtte fra fagforeningen.

Det er fint å ha noen å stille spørsmål til, så man slipper å stå i vanskelige ting alene

Cynthia Rutaganda (22), psykologstudent ved UiO (om fagforeninger)

– Det er enkelte ting jeg ikke kan selv, og da er det fint å ha noen som man kan stille spørsmål til, så man slipper å stå i vanskelige ting alene, sier hun.

Journalistikkstudent Remåd tror studenter i arbeid burde være fagorganiserte.

– Det er ofte som student at man blir ansatt i litt sånn merkelige stillinger og blir utnyttet litt. Samtidig vet jeg ikke hvor kresen man kan være når man er student, sier hun og ler.

– Men det er et viktig tema å snakke om. Jeg merker at jeg kanskje tenker litt for lite på det, avslutter medstudent Daae.

ANNONSE:

AVIS

Pen sum for studenter:

MORGENBLADET
10 uker for 10 kroner
Deretter 50% studentrabatt

Bestill på morgenbladet.no/student

Dagsavisen

50% studentrabatt på Dagsavisen!

50% studentrabatt på Dagsavisen!

Kr 150,- per måned

STUDENTBOLIG

ANKER STUDENTBOLIG

På leting etter et nytt hjem?

www.ankerstudentbolig.no

MUSEUM

Nasjonalmuseet

Utstillinger • Arrangementer
Åpninger • Klubbkveld • Bibliotek
Foredrag • Samtaler

Student under 30 år: 120,-
Medlem U25: 349,-

Astrup Fearnley Museet

U25-medlemskap	190,-
Studentbillett	100,-
Under 20	Gratis

Tilbudsguiden

HÅRFJERNING - LASER

OSLO LASERKLINIKK

STUDENTRABATT – Hver time, hele året!

Profesjonelle hud- og laserbehandlinger utført av lege og helsepersonell med 20+ års erfaring.

Behandlinger: Laser hårfjerning, Pigmentflekker & blodkar, Akne & aknearr, Hudfornyelse, Alle typer injeksjoner, Fjerning av foflekker, fettkuler og andre utvekster, Fjerning av uønskede tatoveringer

🎓 Egne studentpriser + ekstra rabatt på flere behandlinger!

Trygt, moderne og prisvennlig – midt i Oslo.

Hegdehaugsveien 1, 0352 Oslo
www.oslolaserklinikk.no
473 75 218

PADEL

STUDENTRABATT -20%

09:00-16:00

PÅ BOOKING AV BANE

POP SKI | POP SKERM
POP NYDALEN | POP FORNEBU

SEND MAIL FOR Å REGISTRERE MEDLEMSKAPET
OSLO@POPNOERGE.NO

KLATRESENTER

STUDIEONSDAG
KOMBINER KLATRING OG STUDERING!

OSLO KLATRESENTER SKULLERUD

VI HAR STUDENTRABATT!

STUDIER I OSLO, MEN BOR LITT UTENFOR BYEN?

TRIADEN LØRENSKOG

VI HAR STUDENTPRISER

HELSE

Dr.Dropin
Fysikalske

Fysioterapeut og kiropraktor med studentrabatt

Vi hjelper deg med alle typer muskel- og leddplager.

- Hjelp mot stråknakk og hodepine etter lange leddager
- Behandling av ryggplager knyttet til mye sitting eller tunge løft
- Lindring av skulder- og spenningsplager fra PC-arbeid og studier

15% studentrabatt ved fremvisning av studentbevis ved oppmøte

drdropin.no/fysikalske | 24 07 70 13

Myoklinikken
Torshov | Lille Grensen

Fysikalsk behandling
Som student får du 40% avslag på første time og 10% på oppfølgende konsultasjoner

Benytt kodeord "Student" ved bestilling

TILBUDSGUIDEN

TRENING

TRENING MED MENING

Vi tilbyr:
Treningstudio
Thai Boksing
Boksing
Yoga, HIIT
PT, Badstue

OSLOS MEST KOMPLETTE STUDENT MEDLEMSKAP
480kr / 12mnd
ALLE TIDER
BADSTUE

20% STUDENTRABATT

Mandalls Gate 18, Oslo
trinityclub.no
kundeservice@trinityclub.no

GOLF

MIDT PÅ BISLETT!

OSLO GOLFSIMULATOR

Bruk rabattkoden **student15** for 15% rabatt på spilletid

CUSTOM GOLF

Vår sommer tilbud for studenter:
Kun kr 195 per time på simulator.
Ved booking av 2 timer eller mer får dere 1 time gratis!
Gratis utlån av golf koffer, parkering og kaffe!

Ring 23 22 65 65 eller gå til customgolf.no for booking.
Adresse Fryggesnes 31 c Oslo.

LYD- OG LYSUTLEIE

Skal du ha fest?

Utleie av:
- Lyd
- Lys
- Aktivitetsleker
- ute/innekino
- Sceneteknisk
- Silent Disco

10% Student rabatt

OJB

DJ BOOKING NORGE AS
www.djb.no

Alt av artister og underholdere

GYNEKOLOG

Majorstua kvinneklinikk

Gynekologisk undersøkelse og celleprøve. Studentpris kr. 1.050,-

Gynekolog sentralt på Majorstuen. Du får raskt time hos gynekolog, og du trenger ikke henvisning. Enkel timebestilling på nett og ingen ekstra gebyr for timer på kveld og i helger.

Velkommen til en hyggelig og profesjonell time.

Bestill time på majorstuaqvinneklinikk.no

TILBUDSGUIDEN FOR STUDENTER I OSLO

PSYKOLOG

Lysne

Har du behov for å snakke med noen?

Få time med psykolog med studentrabatt!

Pris per konsultasjon 1485,-

Time med studentrabatt tilbys kun av utvalgte psykolog, se her:

DANS

GRATIS - FOR 15 TIL 23 ÅR!

SALSANOR UNG

TIMER I SALSABACHATA, REGGAETON M.M HVER SØNDAG!

SØNDAGER 13:30 - 15:30
SENTRALEN ØVRE SLOTTSGAT 3

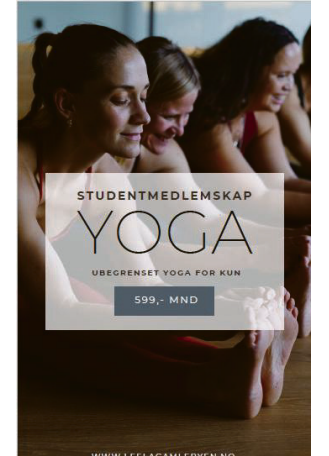
Bli SalsaNor UNG-medlem kr 50

www.salsanor.no

YOGA

STUDENTMEDLEMSKAP YOGA

UBEGRENSET YOGA FOR KUN 599,- MND

WWW.LEELAGAMLEBYEN.NO

KONTRÆR: For UiO-student Fredrik Wessel-Berg var Moderat Liste det eneste alternativet for ham under årets studentvalg på UiO.

Moderat liste tredobler oppslutningen

Som eneste liste på høyresida har Moderat liste tredoblet oppslutningen sin fra i fjor ved studentvalget på Universitetet i Oslo. Studenter etterlyser flere borgerlige alternativer.

Studentvalget ved UiO

Tekst Maria Høgetveit Jølle
Foto Shilan Sari og Oda Sofie Sørskår

Ved årets studentparlamentsvalg på Universitetet i Oslo (UiO), har Moderat Liste (ML) nesten tredoblet oppslutningen sin fra i fjor og blitt nest største liste i parlamentet etter Venstrealliansen (VA).

ML beskriver seg selv som studentpartiet for alle konservative, liberale, borgerlige og ikke-sosialistiske studenter ved UiO. I fjor hadde lista en oppslutning på 8,3 prosent og to mandater, mens den i år har

fått seks mandater med en oppslutning på 22,6 prosent.

Halvparten så mange lister

– Først må jeg adressere elefanten i rommet. Fra i fjor til i år har vi gått fra åtte til fire lister. Alle listene har fått en fordel av at man har kuttet ned på listene, sier førstekandidat for ML Herman Winther (25).

I år kunne man i tillegg til ML og VA stemme på A-lista og Grønn liste.

Winther tror at færre lister og at det nå kun er ett som kaller seg borgerlig, er blant hovedgrunnene til at lista har økt oppslutningen ved årets valg.

– Jeg har snakket med flere på stand som ikke nødvendigvis er høyresidevelgere, men kanskje mer i midten, som sier de føler seg bedre representert av ML enn av venstresidas lister, sier Winther.

Mangel på alternativer

Fredrik Wessel-Berg (23) studerer internasjonale studier på UiO, og er blant dem som har stemt på ML i årets valg.

– Jeg er ikke nødvendigvis enig

med alt ML står for, men det er fremmed for meg å stemme på en av de tre andre alternativene.

Han savner flere borgerlige alternativer og trekker frem at mangelen på det er blant grunnene til at han stemte på ML.

Nicolai Østeby (23) er nestleder i

For oss som føler oss mer hjemme på høyresida, blir kanskje ikke valget så vanskelig

Nicolai Østeby (23), student ved UiO

Unge Høyre og studerer filosofi, politikk og økonomi på UiO. Han sier seg enig med Wessel-Berg.

– For oss som føler oss mer hjemme på høyresida, blir kanskje

ikke valget så vanskelig.

Østeby forteller at han synes ML hadde gode kandidater og at han er enig med mange av sakene de gikk til valg på. Likevel skulle også han gjerne sett at det var flere lister ved årets valg.

– Et sunt demokrati består jo av mange ulike stemmer og helst flere forskjellige lister.

Det har ved tidligere studentvalg på UiO også vært andre lister som har vært tydelig knyttet til borgerlige politiske partier. Eksempelvis har man kunnet stemme på Liberal liste som samarbeidet med Unge Venstre, og Fremskrittlisten som ble etablert av medlemmer av Fremskrittspartiet Ungdom. Sistnevnte liste hadde som sin kampsak å legge ned Studentparlamentet ved UiO.

– En skikkelig høyrebølge

Postdoktor i statsvitenskap ved UiO, Peter Egge Langsæther, forsker på velgeradferd. Han forteller at MLs økte oppslutning passer inn med tendenser man ser ellers i samfunnet.

– Særlig blant unge menn har det vært en skikkelig høyrebølge de

siste par årene. Så at høyrebølgen slår inn også på universitetet er jo kanskje ikke noe voldsomt sjokk, sier Langsæther.

I NRKs meningsmåling for april 2026 er Fremskrittspartiet det desidert største partiet med 29,2 prosent, Arbeiderpartiet ligger på andreplass med 21 prosent og på tredjeplass ligger Høyre med 17,7 prosent oppslutning.

– Det gir mening at ML samler opp en del av den ideologiske endringa som man ser særlig blant unge menn, men for så vidt også til dels blant unge kvinner, sier Langsæther. Studentparlamentet har ingen data på hvordan kjønnsfordeling var ved årets valg.

I tillegg til å være studentpolitiker, er Winther også nasjonalformann i Forening for alle konservative studenter (Faks). Han forteller at også Faks har sett en økende interesse de siste årene.

– Det er jo en stor appetitt for en bred borgerlig organisasjon som samler mange. Og vi opplever at det er stadig flere som kanskje identifiserer seg mer med høyresidepolitikk.

STERK LISTE: – Jeg synes det er veldig bra at Moderat Liste klarte å stille en såpass sterk liste, og at de gjorde et så godt valg, sier UiO-student Nicolai Østeby.

FORNØYD: Førstekandidat for Moderat Liste, Herman Winther, er veldig fornøyd med årets valgresultater. studentvalg på UiO.

Winther mener det er en viss overdreven sosialistisk kultur i de økonomiske spørsmålene i studentpolitikken. En viktig sak for den

borgerlige lista er å «avskaffe SiO-monopolet» og heller få et konkurrerende marked inn i studentkantinen.

– Norge er ikke et så sosialistisk land som man kanskje får inntrykk av på campus. Det er egentlig ganske balansert.

MLs politikk

Winther tror at MLs politikk, som han beskriver som politikk som treffer studentene, også er blant

grunnene til at de har fått økt oppslutning. Forsvar av akademisk frihet og yringsfrihet, flere praksisordninger og bedre overgang til arbeidslivet samt å avskaffe SiO-monopolet er topp tre saker ML gikk til valg på.

Selv om akademisk frihet er den høyest prioriterte saken til ML før valget, understreker Winther at de likevel ikke kommer til å arbeide aktivt mot akademisk boikott.

– Jeg vil ikke at ML skal bruke sine ressurser på å ta opp igjen en kamp som for det første er ferdig, og som vi for det andre ikke kan vinne, forteller førstekandidaten og viser til at de tre andre listene har akademisk boikott av Israel blant deres toppsaker.

– Jeg vil heller fokusere kreftene våre på det vi mener er god politikk.

I undertall

Winther trekker frem det at ML skiller seg fra de andre partiene, som en av grunnene til hvorfor han tror de har vunnet mange velgere. Likevel har de langt fra flertall i parlamentet, og de har heller ingen åpenbare samarbeidspartnere. Det kan derfor bli vanskelig å få gjennomslag for politikken de ønsker å føre.

– ML må spille litt taktisk, men jeg tror vi kan få en enighet om visse saker hvis vi utnytter de spennene og forskjellene som faktisk finnes mellom de andre listene, avslutter Winther.

universitas@universitas.no

ANNONSE:

Handler masterprosjektet ditt om yringsfrihet, samfunnsdebatt eller journalistikk? Da kan du søke studentstipend fra Stiftelsen Fritt Ord.

Stiftelsen Fritt Ord lyser ut stipend til masterprosjekter som tar for seg yringsfrihet i juridisk betydning og/eller yringskultur i bredere, kulturell forstand.

Stipendet er på 40 000 kroner. Frister: Fredag 5. juni og fredag 25. september Les mer og søk på frittord.no

Fritt Ords masterstipend 2026

 FRITT ORD

EKSPERTENS RÅD:

Så full kan du bli

Fra frokostbord til barnetog: Studentenes 17. mai starter tidlig og varer lenge. Men hvor går grensen for god oppførsel?

17. mai

Tekst Lovise Knutsen
Illustrasjon Ingrid Hamsund

Nasjonaldagen nærmer seg. Bunader hentes frem fra skapet, flagg heises, og forventningene skrur opp til et nivå som sjelden lar seg innfri helt. Det er en dag for fellesskap, men også en dag for forhandlinger: Hvor tidlig er det greit å starte, hvor mye er for mye, og hvor går egentlig grensa mellom feiring og dårlig folkeskikk?

Universitas har snakket med studenter i Oslo, etikettekspert og bunadseksperter om feiring, forventninger og små hensyn man bør ta på nasjonaldagen.

Ja, vi elsker

Champagnefrokosten. Klokkene biker åtte, og rundt omkring i Oslo åpnes det flasker før byen egentlig har rukket å våkne.

– Det har begynt så tidlig som åtte på morgenen, forteller Andreas Dahle Skyum (19).

Han går førsteåret på offentlig administrasjon og ledelse ved Universitetet i Oslo (UiO). Sammen med kompisen Elias Andersen Ekeli (20) øves det til semesterets siste eksamen 12. mai.

– Det er deilig å bli ferdig så tidlig. Da kan vi nyte mer frihet på nasjonaldagen, forteller Skyum.

Oppskriften på frokosten er kjent: Champagne, øl og et frokostbord som gjør sitt beste for å balansere det hele. På bordet må det i hvert fall stå eggerøre, spekeskinke og rundstykker, mener de.

Mia Kalleberg (23) og Hedda Sundnes (23) er enige med menyen til Ekeli og Skyum, og mener at det i tillegg må stå frukt og kaker på frokostbordet.

For kvinnene som går på utviklingsstudier ved Oslomet, handler champagnefrokosten vel så mye om det sosiale som det som er i glasset.

– Vi pleier å være mellom åtte til femten personer, så det er sosialt og gøy, sier Kalleberg.

Begge er enige om at frokosten er et høydepunkt i løpet av dagen.

Kongen som vinker fra balkongen

For mange er det nettopp starten på dagen som setter tonen for resten av feiringen.

– Én dag i året er det greit å starte drikkingen tidlig, sier Ekeli.

Ifølge ham trekkes feiringen ut i gatene på ettermiddagen. Champagneglassene byttes ut med is i hånda, og studentene blander seg med barnefamilier, korps og turister.

– Selv om man ikke kjenner de som går i barnetoget, er det nesten obligatorisk å få det med seg, forklarer han.

For Skyum som skal feire sin første nasjonaldag i Oslo, er det nettopp dette som frister.

– Det blir kjekt å se kongen stå og vinke fra balkongen sammen med resten av kongefamilien, sier han.

Én dag i året er det greit å starte drikkingen tidlig

Elias Andersen Ekeli (20), student ved UiO

Men det er også her kontrastene blir tydelige.

– Når man ser på barnetoget er det ikke kult å være for full, sier han.

Han trekker også frem høylytt musikk, dytting i køer og upassende kommentarer som eksempler på oppførsel han mener man bør unngå.

– Selv om man skal feire dagen, må man likevel klare å oppføre seg ordentlig, sier Skyum.

– Ikke vær til sjenanse

For etikettekspert Mathias Toresen handler 17. mai først og fremst om å vise respekt.

– Det største rådet jeg kan gi,

er å respektere alkoholen og ikke være til sjenanse, sier han.

Han påpeker at champagnefrokosten i seg selv ikke er problemet, men hvordan mange bruker den.

– Det er hyggelig å samles, men for mange er målet å bli mest mulig full, forteller han.

Ifølge eksperten forsvinner både skikk og etikette idet man drikker bort sansene.

– Da ødelegger du for både din egen og andres dag, påpeker han.

Rådet hans er å kjenne egne grenser.

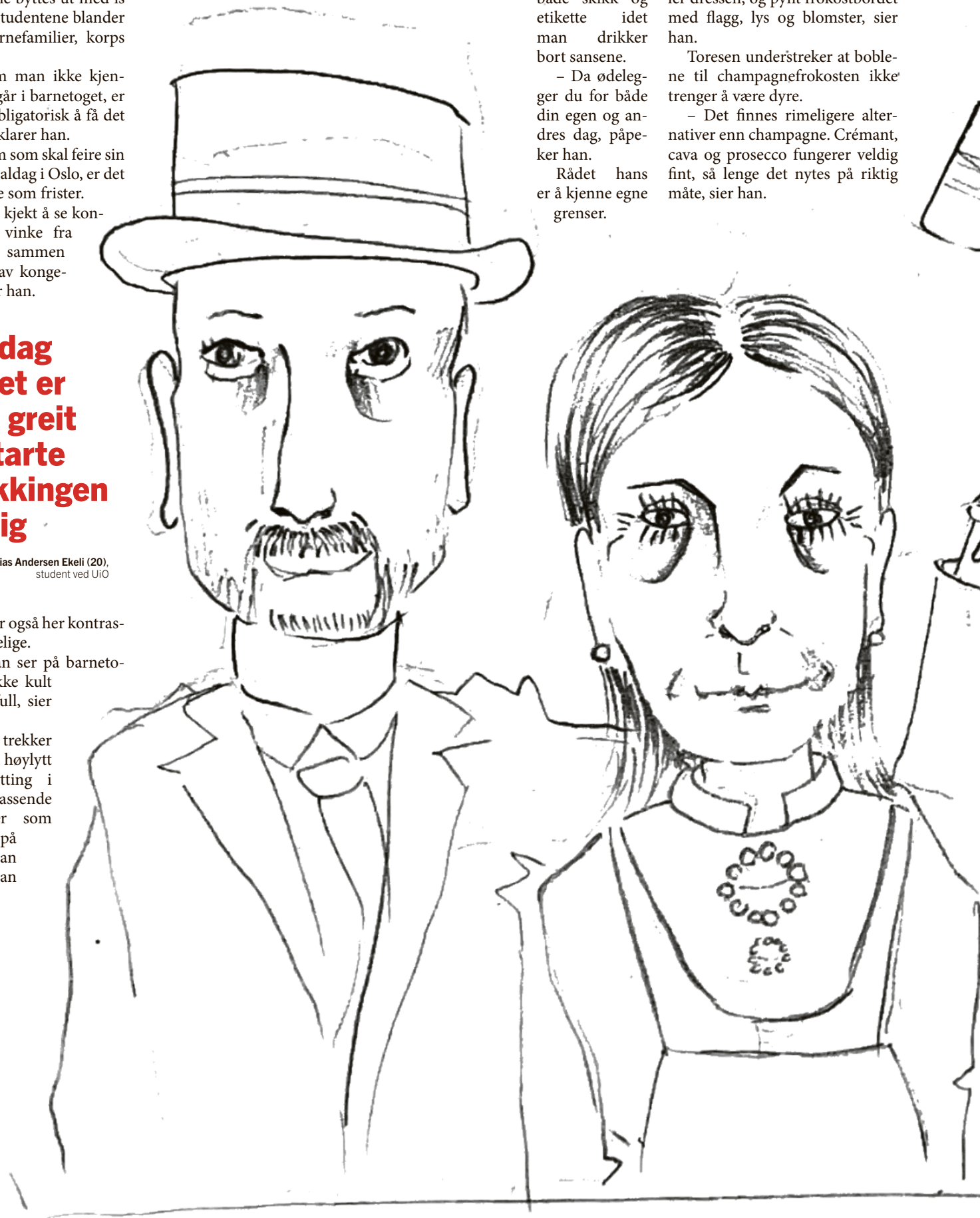
– Du trenger ikke drikke det tredje glasset eller ta den shotten. Det er ofte der det tipper over, forklarer han.

Samtidig mener han 17. mai er en dag man bør gjøre litt ekstra ut av både seg selv og omgivelsene.

– Kle deg pent og vis respekt for dagen. Ta på deg bunaden eller dressen, og pynt frokostbordet med flagg, lys og blomster, sier han.

Toresen understreker at boblene til champagnefrokosten ikke trenger å være dyre.

– Det finnes rimeligere alternativer enn champagne. Crémant, cava og prosecco fungerer veldig fint, så lenge det nytes på riktig måte, sier han.

på 17. mai

Skal du feste hardt, kan det være lurt å droppe bunaden

Agnete Sivertsen,
styreleder i Norges Husflidslag

I rødt, hvitt og blått

17. mai er kanskje den eneste dagen hvor kleskoden er tydelig og personlig på samme tid. Gatene fylles av bunader, dresser, kjoler og antrekk i rødt, hvitt og blått.

Et særpreg ved nasjonaldagen er likevel bunaden. For mange er den både festantrekk og kulturarv, men også et plagg som kan være krevende å ha på seg gjennom en lang dag med feiring.

– Skal du feste hardt, kan det være lurt å droppe bunaden. Den tåler mye, men ikke søl og slitasje som ofte følger med

hard festing, sier Agnete Sivertsen til Universitas. Hun er styreleder i Norges Husflidslag og har lang erfaring med bunad og bunadstradisjoner.

Hun trekker frem bunaden som noe mer enn bare et festantrekk.

– Mange føler seg ekstra fine i bunad, og det kan også være en fin samtalestarter, sier hun.

Hun understreker også at bunaden først og fremst skal være

behagelig å ha på.

– Hvis joggesko gjør dagen mer behagelig, er det helt i orden, sier hun.

Frykt ikke «bunadspolitiet»
Frykten for det såkalte «bunadspolitiet» mener Sivertsen er noe overdrevet.

– Det snakkes mye om «bunadspolitiet», men det er vanskelig å peke på hvem det egentlig er. Det er nok ikke mange som ønsker å ha den tittelen, påpeker hun.

Ifølge Sivertsen bør man likevel ta noen enkle hensyn til plagget.

– Får du flekker på bunadskjorten, bør den legges i kaldt vann så fort som mulig. Nye flekker er mye enklere å få bort enn gamle, forklarer hun.

Styrelederen i Husflidslaget anbefaler å gjøre bunaden klar i god tid før 17. mai, og å ta vare på den etter bruk.

– Se over at alt passer og er i orden noen dager på forhånd, så slipper du at det blir stress på selve dagen, sier Sivertsen.

Etter bruk anbefaler hun å luften bunaden, slik at den holder seg fin lenge.

– Ikke stress

Utover dagen flytter feiringen seg videre fra barnetog til parker og fest. Studentene Hedda Sundnes og Mia Kalleberg har ét tips til 17. mai-feiringen:

– Ikke stress over at alt skal være perfekt. Ta det med ro og nyt dagen, sier Sundnes.

Elias Andersen Ekeli og Andreas Dahle Skyum er enige:

– Planlegg én til to ting dere vil gjøre, og la resten være bonus. Hvis man planlegger for mye, kan dagen bli mer stress enn kos, avslutter Ekeli.

universitas@universitas.no

Rikshospitalet Uses Patients' Data for Research Without Consent

Over a thousand Rikshospitalet patients were included in scientific studies without consent. Now, researchers await the National Research Ethics Committee's final verdict.

Research Ethics

Tekst og foto Emma Louise Hegre

– It's just another violation from Rikshospitalet, Kristopher Salvesen (36) says.

He is a former Rikshospitalet patient who had his personal data retrieved without consent.

– You get very used to it. They don't care at all about you as a person and choose to use your private information however they want.

Salvesen remembers his friend calling one afternoon, asking him to check Helsenorge after discovering unfamiliar names inside their medical records. Staff at Rikshospitalet had accessed their private information without warning or consent.

The access was labeled as «research».

– So my friend asked me to check mine too, Salvesen says. I did, and of course I found a lot of names. Some I recognized, and some I didn't.

– Do you remember those names?

– Yes. It was Anne Wæhre who had accessed my records the most. There were also names I didn't recognize at the time but later understood were PhD candidates.

Repeated Exposure

Salvesen explains that Wæhre was never his treating physician at Rikshospitalet.

– What felt especially unnerving was just seeing how many times they'd gone in to look. Again and again, and it was all labeled as «research». At a certain point you start to feel panicked. What are they actually using my information for?

Eventually, Salvesen discovered that his information had been used in multiple scientific articles. These were published in international journals, and despite being anonymized, he says the details made him identifiable. Universitas has seen these articles.

– I think the worst part was feeling exposed all over again. These

medical records contain extremely personal and private information. Not knowing where my information had gone, or who knew what about me, was very disturbing.

He was also able to identify other patients from the material, which he says made him deeply uncomfortable.

– It feels very wrong to have information about my friends that I shouldn't have.

Seeking to Bypass Consent

Concerns about patient data handling at Rikshospitalet had already surfaced years before.

In 2019, Anne Wæhre applied to the Regional Ethics Committee (REK) for permission to collect patient data without consent for a research project involving transgender children and adolescents

HOPE: Kristopher Salvesen (36) is hopeful about the National Research Ethics Committee's (NEM) final decision and its outcome.

The worst part was feeling exposed all over again

Kristopher Salvesen (36), former patient at Rikshospitalet

at the National Center for Treatment Service for Gender Incongruence (NBTK).

Both REK, and later, the National Research Ethics Committee (NEM) rejected the proposal due to the sensitivity of the information involved.

In its decision (2020/61), NEM wrote: «Access is requested to medical records containing highly sensitive information. The information was given during a

UNLAWFUL RESEARCH: The Regional Ethics Committee (REK) denounced Rikshospitalet's studies as «research» and unlawful in 2025.

time in which the patient is highly vulnerable, and was given in the firm belief that it would be protected by confidentiality.»

They concluded that using such information for research would therefore «violate an individual's privacy and autonomy» without the patient's own consent.

From Research to Quality Assurance

Following the rejection, Wæhre instead helped establish the Gender Incongruence Registry for

Children and Adolescents (GIRCA) in 2020 as an internal quality assurance registry at Oslo University Hospital (OUS).

Patient records were subsequently accessed under the label «research».

Concerns about GIRCA were raised in 2021 when members of the Patient Organization for Gender Incongruence (PKI) discovered these violations of their privacy. PKI deputy member Anine Hartmann told Forskning.no that their members experienced the si-

tuation as invasive and offensive.

«These medical records contain detailed information about people's mental health, identity and sexuality. For those who have undergone treatment, they also include data from surgery and images of genitalia. [...] Our members have reacted strongly to the fact that no consent was requested», she told the newspaper.

OUS maintained that the work constituted quality assurance of healthcare services, rather than research.

atient Data Consent

BAD MEMORIES: Kristopher Salvesen (36) wishes more people understood how Rikshospitalet's research affected the patients involved.

SPEAKING UP: Vici (18) finds it important to share his story publicly, but prefers not to include his last name due to privacy concerns.

That distinction became central to the case. Unlike research projects, quality assurance initiatives do not require approval from REK.

1.700 Children and Adolescents

Earlier this year, Vici (18) discovered through Helsenorge that staff at Rikshospitalet had accessed his medical records while he was still a minor. Neither he or his parents had been notified beforehand.

– Being subjected to research

without your consent isn't a positive experience, he says.

According to Forskning.no, around 1.700 children and adolescents were included in the projects without parental consent. The researchers again argued that the work was quality assurance. However, the Joint Research Integrity Committee at OUS later concluded that this was incorrect: The projects constituted research and involved serious breaches of research ethical standards.

Still, the committee did not

This is about real human beings who are there for a reason and in need of healthcare

Vici (18), patient at Rikshospitalet

conclude that the researchers had committed scientific misconduct, and the published articles were not retracted.

Vici says Rikshospitalet has never contacted him or his parents directly about the use of his information.

– I have no idea what they've actually used. There are definitely things I've said in private conversations with doctors that I wouldn't want others to know about or use in research.

– Do you remember who accessed your records?

– That was Anne Wæhre and a PhD candidate.

Behind the Numbers

Vici was first asked to participate in a research project at Rikshospitalet during an in-person appointment in 2024.

He declined.

– I've heard stories where they ask very intrusive and uncomfortable questions that are not relevant to gender incongruence. I did not want to be subjected to that, so I decided not to participate.

Nevertheless, his medical records had already been accessed years before.

– It happened on four separate occasions, all between 2021 and 2023, which was before I even had my first physical appointment.

standards.

Yet, none of the related scientific articles have been retracted.

Salvesen believes OUS's research has failed the patient group it claimed to help.

– The treatment at Rikshospitalet is a dark chapter in Norwegian medical history. They have caused so much harm to so many people, including those who were treated and those who were denied treatment.

– Some people may think that it's helping us, but it really isn't. If you're going to do research on a minority group, it needs to happen in cooperation with that group.

Salvesen also believes the researchers need to shift their focus.

– I'm so sick of them researching *why* we're trans. How about improving our lives instead? Take into consideration the pressures we experience daily as a minority group and direct your research there. *Why* we're trans is just not that important.

Awaiting a Final Decision

In February 2026, the case was forwarded to the NEM, Norway's highest authority for reviewing and deciding appeals in research ethics cases. Their final verdict has yet to come forward.

The information was given during a time in which the patient is highly vulnerable

The National Ethics Committee (NEM), on the rejection to Wæhre's appeal

Upon realizing this, Vici remembers feeling defeated.

– It's not a good feeling. I was frustrated that I had become just another number in their statistics.

– They need to remember that this is about real human beings who are there for a reason and in need of healthcare. Behind those numbers there are people with feelings, thoughts and opinions.

Retroactive Search for Approval

In February 2025, the Patient Organization for Gender Incongruence (PKI) reported the projects to the hospital's Joint Integrity Committee, which concluded that the researchers should have sought approval from REK before accessing patient journals without consent.

The same year, Wæhre applied to REK for retroactive approval.

REK rejected her application, concluding that the project constituted research rather than quality assurance. An appeal from OUS's research director was later rejected as well.

At that point, staff connected to the National Center for Treatment Service for Gender Incongruence (NBTK) had on two occasions been found to have conducted research on transgender patients that did not comply with ethical

Salvesen hopes this ruling will finally hold someone accountable.

– Right now there is zero trust in that department, and it comes down to the people working there. There has to be a public apology, and many people need to lose their jobs. I personally think the whole department needs to be restructured if we're ever going to trust them again.

Vici also has clear expectations for the future practices at Rikshospitalet.

– You have to get the patient's consent before doing research on them. You have to follow the proper laws and regulations.

Universitas has been in contact with OUS, Anne Wæhre and the PhD candidates.

OUS and Wæhre decline to comment while NEM reviews the case: «We will not comment this case before the evaluations which are ongoing is completed. These are waited to happened in May»

Both PhD candidates write they are not the right people to comment on the OUS quality assurance case: «Dette gjelder forhold knyttet til kvalitetssikring ved Oslo Universitetssykehus, og jeg er ikke riktig person til å kommentere dette på vegne av institusjonen.»

KULTUR

Kulturredaktør: **Herman Osnes Opdal**
herman-oo@hotmail.com 413 69 109

STARTER NYTT TIDSSKRIFT:

**– Det er ikke pretensiøst
hvis det er bra**

FILOSOFER: Jørgen Johan Thuestad Meyer (30) og Mikkel Bergvall Henmo (28) er to av tre stiftere av tidsskriftet Fragmentet.

MERCH: Jørgen Johan Thuestad Meyer (30) representerer det nyoppstartede tidsskriftet.

Et nytt tidsskrift er kommet! Fragmentet skal være tidsskriftet for dem som vil lese analyser av kulturtrykk. – Vi har også lyst til å være kule og hotte.

Tidsskrift

tekst Ingemar Stirling Gundersen
foto Emilie Holtet

– Et fragment er en løsnet del av noe. Den delen vil alltid referere tilbake til en helhet, samtidig som den lever sitt eget liv. Vi ønsker å ta kulturfenomener ut av den typiske fortolkende konteksten, og skrive om det.

Slik forklarer Jørgen Johan Thuestad Meyer (30) konseptet bak det nye kulturfilosofiske tidsskriftet Fragmentet. Sammen med Mikkel Bergvall Henmo (28) og Filip Søggen Kaloudis (27) har de laget et tidsskrift som skal gå i dybden på ulike kulturtrykk.

– Hvert essay skal ta for seg et kulturtrykk, enten om det er en film, maleri eller noe annet. Essayene skal ikke bare være rene analytiske

verk, men prøve å reflektere over deres plass i kulturen og samfunnet, sier Kaloudis.

Alle tre har lignende akademisk bakgrunn. Henmo avla mastergrad i filosofi ved Universitetet i Oslo, mens Meyer og Kaloudis har avlagt samme mastergrad ved École normale supérieure i Paris. I kjærlighetens by fikk de ideen om å starte tidsskriftet.

– Vi fikk ideen i 2024 da jeg bodde hos Jørgen i Paris. Så in-

viterte vi inn Mikkel. Han er en ordentlig smart kar, så han måtte være med, sier Kaloudis.

En samtale om pretensiositet

Henmo sier de ønsket en type sjanger de følte ikke hadde plass i aviser eller klassiske tidsskrift. Samtidig ville de ikke at det skulle være rene akademiske artikler.

– En litt mer fritenkende sjanger som også kan ta kunstneriske uttrykk på alvor, og grundigere enn andre steder. Vi er de eneste som har som konsept at alle essays skal

handle om ett spesifikt kulturtrykk.

– Det gjør det bredere enn mange andre utgivelser som utgir essays, som ofte om-

handler litteratur. Vi vil treffe bredere, legger Kaloudis til.

– I filosofien må man ofte kun ta hensyn til et konsept i teksten og redegjøre rundt problemstillinger der. Det kan være for eksempel kjærlighet eller sorg. I Fragmentet vil vi at den konseptuelle tenkningen skal være relatert til noe som eksisterer og er konkret, legger Meyer til.

Henmo beskriver visjonen deres som å utfordre andre tidsskrift

som er veldig tro til sin form, samtidig som de ikke skal bli for populistiske.

– Vi skal ta folk på alvor, men ikke stivne helt inn i fagdisipliner, legger Kaloudis til.

– Er det vanskelig å ikke være pretensios i slike tekster?

– Hvis man er en person som er opptatt av veldig konseptuelle spørsmål, vil man ofte fremstå litt pretensios, men det må da være greit? sier Meyer.

– Pretensioshet handler om at man føler noen jåler seg, blir unødvendig vanskelig eller fremstår som de ikke vet hva de snakker om. Hvis det man gjør er bra nok, er det ikke pretensios, sier Henmo.

Meyer legger til at tidsskriftet ikke skal ha en konkret stil eller språk, men er åpen for at bidragsytere har gått inn i materien.

– Det er upretensios, siden vi ikke pretenderer!

Kaloudis legger til at de er genuint opptatt av kulturelle uttrykk, og at beviset på om man er pretensios eller ikke, bevises i om teksten eller bra eller ikke.

Hva er kultur?

I tekstene som allerede ligger ute på tidsskriftets nettside finnes essays om alt fra Klopstockstrasse 30-32 i Berlin til kunstverket Hjemmets Engel av Max Ernst's L'Ange du Foyer.

– Hva definerer dere som kultur? Er alt kultur?

– Et kulturtrykk er en gjenkjennbar enhet som er relatert til noe menneskeskapt. Jørgen har skrevet om et YouTube-klipp for eksempel. Vi har sagt til skribentene våre at de kan skrive om et ord, et leketøy, hva som helst så lenge det er konkret og avgrenset, sier Kaloudis.

– I første nummeret skrev jeg om prideflagget, Mikkel om film, Filip om et maleri. Det kan være veldig bredt! Hva kan analysering av uttrykk gjøre med tekningen? Vi er ikke gatekeepere, vi er filosofer, sier Meyer.

Fragmentet-skaperne har høye ambisjoner med tidsskriftet.

– Visjonen er å være toneangivende innenfor kultur i Norge, sier Kaloudis.

– Vi har også lyst å være jævlige kule og hotte, ler Meyer.

– Når folk opplever en film kan vi være noen som hjelper med å forstå hva de opplever, legger Kaloudis til.

– Skal dere være tidsskriftet for de fete intellektuelle?

– De hotte intellektuelle er bedre, ler Mikkel.

– Vi vil være det mest naturlige valget for folk som vil skrive, uten at vi gjør for mye. Hvis vi gjør for store forsøk for å gjøre det kult, blir det ikke kult lenger, sier Meyer.

– Det er ikke kult å være streber?

– Nettopp. Vi har en Instagram og ingen av oss er gode på sosiale medier. Vi legger ut masse kødd egentlig. Instagram skal ikke være en plattform for tenkning. Tidsskriftet skal være dét, sier Meyer.

Henmo forklarer at i det kom-

mende tidsskriftet er tekstene veldig i sentrum, og ikke de tre filosofene. Tekst og illustrasjon skal være formatet, og de vil ta leserne seriøst nok til at dette har en appell.

Det er upretensios, siden vi ikke pretenderer!

Jørgen Johan Thuestad Meyer (30)

Fragmentets plass i kulturfloraen

De tre stifterne er også kunstnere, og ønsker å bruke tidsskriftet til å fremme unge, oslobaserte kunstneres verk.

– Tidsskriftet er første steg, men vi vil lage en stor plattform på sikt. Det er ikke der vi er nå, men det er ambisjonen på lang sikt, sier Kaloudis

Meyer forklarer hvordan hans artikkel om Prideflagget omhandlet diskursen rundt symbolikken av flagget. Meyer sier at det for noen kan fremstå pretensios og unødvendig, men at det var svært viktig for ham.

– Er det et politisk flagg? Symboliserer det kjærlighet? Flagget vekker krevende og eksistensielle problemstillinger. Det er en stor debatt om tid i tegnet.

Siden Natt&Dags nedleggelse i

De hotte intellektuelle er bedre

Mikkel Bergvall Henmo (28)

2024, er Subjekt en av få kulturaviser i Norge. Henmo, Meyer og Kaloudis mener at tidsskriftet har en helt annen plass i kulturfloraen.

– Vi driver vel med noe helt annet enn Subjekt, sier Kaloudis

– Jeg tror ikke jeg tar Subjekt helt på alvor. De er blitt veldig clickbaitete og ønsker å provosere. Det er fint nok det, men det har ingenting å gjøre med det vi driver med, sier Meyer.

– Samtidig driver vi med essays, og de journalistikk, legger Kaloudis til.

– Målet vårt er ikke å være samfunnsdiagnostikere. En debatt om woke eller et eller annet er ikke så interessant for oss, sier Henmo.

Henmo legger til at de ønsker å analysere kulturtrykk

i sammenheng med tidsalderen, men ikke analysere tidsalderen i seg selv, samtidig tror Henmo at de er et savnet punkt i offentligheten.

– Jeg tror folk savner et høyere nivå, og mer tyngde i analysene, sier Henmo

– At folk bruker tid på å analysere et kulturtrykk som har betydning for mange mennesker er viktig, sier Kaloudis.

– Når jeg leser tekstene som er kommet inn til neste magasin, bryter de ofte med min forståelse. Det er en måte å sette sammen ting som er konseptuelt kreative, sier Meyer.

Uinteressert i norsk kultur

Norsk kultur har gjort sterkt inntrykk i utlandet de siste årene. Alt fra Jon Fosses nobelpris til Affeksjonsverdis Oscar-pris. Meyer, Kaloudis og Henmo sliter med å svare på hva de synes er best innen norsk kultur.

– Jeg bryr meg ikke så mye om det, eller jeg følger ikke så mye med på det med veldig engasjert blikk. Kanskje det da ikke er så interessant. Det finnes mye gode ting i norsk kultur, jeg kan nevne i fleng. En helhetsdiagnose er ikke så interessant, sier Henmo.

– Jeg klarer ikke helt å svare på det. Jeg er 30 år, så jeg tilhører den eldre garde. Om det har kommet en ny interesse for «kultur» har jeg ikke noe grunnlag for å svare på, sier Meyer.

– Hva er verst innenfor norsk kultur?

– Det er lettere å svare på. Jeg føler Norge er et land preget av veldig common sense-tankegang. Man må svare for seg, og peke på en aktualitet og nytteverdi med ting. Det er en tanke om at ting er veldig klart og tydelig, og man trenger ikke bruke masse fancy ord for å beskrive virkeligheten, sier Meyer.

– Det er ofte litt lavt ambisjonsnivå som preger kulturen, legger Kaloudis til.

– Norske kulturmiljøer er ganske selvvironisk og reflekterende på en litt irriterende måte. Litt definert av tidsånden på åtti- og nittitallet. Det skiller seg

PARIS: Tredjemann Filip Søggen Kaloudis (27) i sitt nåværende bosted, Paris.

ut med Joachim Trier og Mona Fastvold at de tør å være ambisiøse. Det var dumt at *The Testament of Ann Lee* av Fastvold fikk så lite mottagelse i Norge, mens alle var opptatt med å snakke om *Affeksjonsverdi*, avslutter Meyer.

DEBATT

Idé- og debattredaktør:
edvinvelle@gmail.comEdvin Velle
983 10 619

KJØR DEBATT

Hete tips om debatter i andre redaksjoner

På stedet hvil?

– Psykiateren og aktivisten Frantz Fanon vokste opp i den franske kolonien Martinique. Han er en viktig tenker, og kjent for å tydeliggjøre hva erfaring av rasisme gjør med dem som utsettes for det.

I en passasje fra boka hans *Black Skin, White Masks* kommer dette spesielt til uttrykk. Episoden forekommer på en togreise på 1950-tallet. Fanon passerer et hvitt barn og moren, barnet peker på Fanon og sier: «Se, en svart mann!» og sier til moren at hun blir redd når hun ser ham. Fanon, som tenker at han i utgangspunktet er lik, oppdager plutselig at han aldri kan bli lik.

Hudfargen avslører ham, og han forstår håpløsheten i å skulle unnsnippe århundrer med negative stereotyper om svarte som udyr, overseksualiserte og usiviliserte. Hudfargen gjør at han automatisk skrives inn i en historie av rasisme der svarte har blitt sett på som underordnet når det gjelder intelligens, atferd og moral – slags *minusvarianter*.

Videre skriver Fanon om de kroppslige reaksjonene og følelsene som vekkes i ham etter hendelsen. Han beskriver sjokket når han forstår at han aldri vil bli anerkjent som fransk-

mann av franskmenn. Han blir kvalm, skamfull og rasende. Han føler seg fanget i den negative stereotypen og ser ingen vei ut av det.

Denne passasjen er så uhyre viktig, da den viser sammenhengen mellom det sosiale og psykiske, hvordan negative stereotyper og identitetsposisjoner kan bli en del av selvbilde til de som utsettes for rasisme, og hvordan svarte mennesker eller andre minoriteter som pakistanere for eksempel blir klar over og tar inn hvordan omverdenen ser dem – og hva det gjør med deres selvforståelse og blikk på verden.

Jeg er så klart ute etter å tematisere Simen Velles politiske rådgiver Hårek Hansen, og hans utspill om pakistanere som ikke bør få flere barn ettersom de 'målbart er minusvarianter' – og med denne passasjen understreke at det verken er Frp eller Velle som er noe offer i denne saken – på tross av det så klart er det de prøver seg på i media.

Frantz Fanon ble født så tidlig som i juli 1925, snart så mye som 101 år siden, og resignert lurer jeg på hvor langt vi faktisk er kommet i kampen mot rasisme den dag i dag.

Av Eddy

Ukas overhørt

Du vet, om jeg sier meg enig i deg, tar bare begge feil

Oppgitt KhiO-student

Jaja, jeg vet at McKinsey i USA er fakked. Men de i Norge er chillern

Finansbro

Jeg vinner alltid og jeg ler ALLTID MEST

Student med et infernalsk konkurranseinstinkt

DEBATTREGLER I UNIVERSITAS

Har du overhørt/lest noe artig/forferdelig/overraskende blant dine medstudenter?

Vil du få din mening på trykk i Universitas?

Send innlegget ditt på e-post til

debatt@universitas.no

samt på hvilket universitet/hvilken høyskole du overhørte det.

Alle sitater blir publisert anonymt.

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende

- Vi forbeholder oss retten til å forkorte innlegg

- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17

- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

- Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

Då eg endra dialekt.
Føkk østlandsk.

Hierarkiet endra seg då eg gjekk frå «jeg» til «e».

Essay

Tekst Nils Jakob Bakke Nydal,
feature og magasinredaktør i Universitas

Det finst mange måtar å vere utanfor når ein bur i éin av Noregs vestlegaste byar. Få er så effektive som å komme frå Førde. Eller å snakke feil.

Eg vaks opp med ein relativt austlandsk klang i munnen, i ein del av landet der slikt fort blir lese som noko meir enn berre lyd. Det er ein måte å ikkje høyre heilt til på.

Dialekt er trass alt ikkje berre kommunikasjon. Ho er identitetsmarkør og signal. Ho fortel kvar du kjem frå, eller kvar folk trur du kjem frå. Ho fortel kven du er, eller i alle fall kven andre meiner du burde vere. I ein vestlandsby der dei fleste høyrest ut som kvarandre, blir eit avvik fort gjort om til ein karakterbrist. Å høyrest austlandsk ut var ikkje akkurat forbode. Men det var sosialt pinleg nok til at eg tidleg skjønnte poenget: Her fanst det talemål som gav deg *kred*, og talemål som gjorde deg litt mistenkjeleg.

Så eg gjorde noko som eigentleg er ganske absurd: Eg endra dialekten min som 20-åring. Ikkje heilt, ikkje over natta, men gradvis og bevisst. Eg gjekk i retning av mor mi si dialekt, som låg nærare det lokale, nærare det som ikkje skurra. Frå «jeg» til «e». Frå eit talemål som peika feil veg på kartet, til eit som i det minste ikkje avslørte meg med ein gong.

Det høyrest kanskje lite ut, men det er det ikkje. Det er overraskande tungt, kognitivt sett, å endre noko så automatisert som pronomen. «Jeg» kjem fortare enn «e» dersom det er det hjernen har lagra som standard svar. Når du først har byrja å snakke på éin måte, sit det i muskelminnet. Å legge om talemålet er å drive språktrening i sanntid, i kvar einaste samtale. Men når vilja er stor nok, hjelper det mykje.

Eg trudde dette skulle vere slutten på problemet. At når eg først hadde funne eit talemål som låg nærare landskapet eg kom frå, skulle eg sleppe å tenkje så mykje meir på det. Så flytta eg til Oslo.

Og der oppdaga eg noko som Noreg liker å late

som ikkje finst: Dialektelitisme i hovudstaden.

Oslo vil gjerne framstå som tolerant. Her skal alle få vere seg sjølv, heiter det, og språkleg mangfald er noko vi klappar for i teorien. Men i praksis finst det også her eit talemål som glir lettare gjennom systemet enn andre. Eit slags usynleg standardtalemål. Den milde, urbane austnorsken som ikkje blir lagt merke til, nettopp fordi han blir oppfatta som nøytral. Han er ikkje éin dialekt blant fleire. Han får vere sjølv bakgrunnsstøyen. Det andre må forklare seg.

Det er det som er så elegant med elitisme når ho fungerer godt: Ho kan nøye seg med å vere standard. Ho ligg i kven som blir oppfatta som profesjonell, tydeleg, truverdig. I at nokre talemål blir kalla sjarmerande, medan andre blir kalla breie, rare eller litt mykje.

Eg meiner ikkje at alle i Oslo foraktar andre dialektar. Men eg meiner det finst eit tydeleg hierarki, og at mange er med på å halde det ved lag. Det er ikkje alltid vond vilje. Ofte er det berre vane. Men når

eitt talemål får vere normalen, blir alle andre små avvik frå normalen.

Det er kanskje også her ein kan sjå starten på noko større enn berre språkleg snobberi. For mekanismen liknar. Først mer-

kar du deg at noko høyrest annleis ut. Så knyter du eigenskapar til det. Så rangerer du. Så avgjer du, kanskje utan å vite det sjølv, kven som verkar nær, kven som verkar framand, kven som glir inn, og kven som blir ståande litt på sida. Dialektelitisme er sjølv sagt ikkje det same som rein framandfrykt. Men det kan likne på ein sosial forsmak: ei kvardagsleg sortering av folk ut frå kor komfortable dei er å høyre på, kor mykje dei liknar det ein sjølv er vand med, kor lett dei let seg plassere i det kjende.

Vi liker å kalle Noreg eit dialektparadis. Men eit paradis der somme stemmer alltid glir lettare inn enn andre er også eit hierarki. Eg veit ikkje om eg snakkar heilt ekte lenger. Eg veit berre at talemålet mitt ber preg av både stadene eg har budd, og stadene eg har prøvd å passe inn. Kanskje er det nettopp det som er identiteten no. Ikkje å høyre reint heime ein stad, men å vite kvifor.

debatt@universitas.no

Studentene betaler prisen for en krise vi ikke har skapt

Norske studenter lever allerede på marginen. Vi lever fra stipend til stipend, og mange er avhengige av deltidsjobber for å få hverdagen til å gå rundt. Så øker renta.

Studentøkonomi

Marwa Farkhari, journalist i Universitas

For noen innebærer deltidsjobb faste vakter og en viss forutsigbarhet. For andre er det et liv som ringevikar, der inntekten varierer fra uke til uke. Usikkerheten er konstant. Samtidig skal økono-

mien strammes inn atter et hakk, for når renta øker, vil også husleia øke.

Huseiere velter kostnadene over på leietakere, og studenter sitter igjen med regningen. Dette

skjer samtidig med økte mat- og energipriser, drevet av forhold langt utenfor vår kontroll. Likevel er det nettopp studenter som forventes å absorbere sjokket.

Når studiestøtten ikke justeres i takt med prisveksten, betyr det i praksis at den svekkes. Selv om det kom en reell økning i 2024, har senere justeringer i liten grad fulgt prisutviklingen. Regjeringen har sagt at de vil knytte støtta opp mot grunnbeløpet i folketrygden (G), men lite har skjedd ennå. Konsekvensene er ikke bare økonomiske. De er også psykiske og akademiske.

Økonomisk stress går utover

søvn, konsentrasjon og læring. Flere studenter tvinges til å prioritere jobb over studier. Resultatet

Økonomisk stress går utover søvn, konsentrasjon og læring

er et mer urettferdig utdannings-system, der økonomisk bakgrunn får større betydning for hvem som

lykkes. Vi risikerer å skape et studieliv der det ikke er evner eller innsats som avgjør, men økonomisk bakgrunn og flaks i arbeidsmarkedet. Derfor må studentøkonomien styrkes nå.

Konkret betyr det å øke studiestøtten og knytte den til prisveksten, slik at den ikke taper seg år for år. Studenter forventer ingen luksus, men forutsigbarhet. Rammer som gjør det mulig å studere uten konstant økonomisk uro.

Spørsmålet er ikke hvor mye studenter tåler, men hvorfor de som har minst fortsatt forventes å bære mest.

debatt@universitas.no

En forsvarstale for pappsugerøret

Hvorfor i alle dager skal vi bry oss om pappsugerøret når verden brenner?

Essay

Edvard Gilje, journalist i Universitas

Leppene mine klemmer om pappsugerøret idet jeg drar inn en slurk milkshake. Jeg åpner mobilen og scroller gjennom jagerfly som styrter, droner i Ukraina, bomber i Midtøsten, Epstein-filer og podcast-klipp om hvordan KI skal gjøre oss arbeidsledige. Alt som før ville vært årets sak, er nå bare ukas sak. Den ene krisen rekker ikke å analyseres ferdig før det er over til neste. Hva gjør dette med oss?

Jeg tar en ny slurk av milkshaken, men sugerøret svikter og kolliderer. Hvorfor drikker jeg av dette ubrukelige pappsugerøret? Det føles så fjernt, men jeg gjør det

vel på bakgrunn av å redde verden eller noe sånn. Jeg savner pappsugerøret. Jeg savner tiden da global oppvarming var det som skulle drepe oss alle.

Det skjer så mye i verden at jeg har begynt å se på Dagsrevyen. Etter at krig i Midtøsten brøt ut har jeg begynt å legge merke til hvordan nyhetsankrene sliter med overgangen til «vanlige nyheter». De kommenterer at «det nå blir et lite skifte», med et skjært og beklagende smil.

Jeg kjenner igjen denne fæle overgangen selv. Jeg går inn i forelesning og når jeg kommer ut har

en skole i Iran blitt bombet. 150 barn er døde. Jeg ler og koser meg gjennom lunsjen; demonstranter er skutt i Iran. Jeg er på fotballtrening mens gutter som er på min egen alder dør i Ukraina. Et indre rop: noen må gjøre noe!

Utenriksminister Espen Barth Eide (Ap) sier folkerett ditt og folkerett datt, men det skjer jo ingenting. En kriblende irritasjon. Men så slår det meg: Eide er jo akkurat

kommentator i NRK Cecile Langum Becker at «alt vil bli dyrere fremover». Jeg reiser meg og går med tunge skritt mot kjøkkenet. Pappsugerøret skal egentlig i pappen og restene i matsøpla. Matsøpla har lokk på, restavfallet står klar uten lokk. Da slår det meg: Kanskje er det nettopp derfor pappsugerøret må forsvares? Kildesortering er ubetydelig. Jeg

Jeg savner tiden da global oppvarming var det som skulle drepe oss alle

som meg. Han er maktesløs.

Det er lett å bli sliten. Det er lett å bli igno- rant. Hvis ikke lederne våre kan gjøre noe, hva kan jeg gjøre?

Litt senere skal jeg ut og feire bursdagen til en kompis. I det jeg skrur på TV-en sier økonomi-

er ubetydelig. Men hva skjer med meg om jeg lar være?

Jeg løfter av lokket og kaster restene i matsøpla. Sugero- ret drar jeg ut og legger mellom melkekartonger og pizzaesker.

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Emilf

Kjør: Universell utfordring

Ukas sitat:

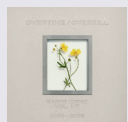
Menn er veldig søte når de tror de holder følelsene sine for seg selv

Hedda Colleen Østvang i Subjekt

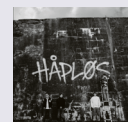
Anmelderredaktør: **Julia Bueso**
juliakbueso@gmail.com 482 46 820

ANMELDELSER

Universitas anbefaler

Baba Siltz, Okay Kaya – «Scandinavia»
Nedstrippet, sår og vakker harmoni**Karpe – «saus»**
Stating the obvious, men her er Chirag på sitt mest sjarmende (selv om det samme ikke kan sies for Arif)

Universitas advarer

Plaza – «QuarterZips»
Plazas stemme høres nesten spinkel ut opp mot Ailos Løkses fyldige produksjon**Roc Boyz, vinni – «Håpløs»**
Tittelen snakker for seg, og det gjør ikke saken bedre at vinni er med

Film:

Den lille mannen mot Stalins jernhånd

Om du tror det er lurt å anklage et totalitært styre for menneskerettighetsbrudd, da er du like naiv som denne filmens hovedperson.

To anklagereRegi: Sergei Loznitsa
Hva: Film
Hvor: Vega Scene

I *To anklagere* befinner vi oss i mellomkrigstidens Sovjet, styrt av Josef Stalins jernhånd. Et samfunn der takhøyden for å ta politiske fanger mildt sagt er lav. Vi møter den unge og naive juristen, Kornev. Etter å ha fått et brev skrevet i blod fra en fange dømt for kontrarevolusjonær aktivitet, drar han til fengselet for å høre fangens sak. Nede i en celle like motbydelig som den er kummerlig, forteller den gamle fangen Kornev at NKVD (datidens hemmelige politi) bruker tortur for å tvinge frem anklagelser og innrømmelser fra uskyldige borgere. Kornev drar til St. Petersburg for å ta saken til Sovjetunionens riksadvokat, Andrey Vyshinsky. Dette får store konsekvenser for den unge advokaten.

Byråkratisk ineffektivitet

Filmen består av et fåtall lange dialogscener, og transportetappene mellom disse samtalene. Transportetappene fungerer godt. Filmen tar seg tid til å følge Kornev opp trapper, ned ganger og gjennom St. Petersburg-byråkratiet, der han til stadighet møter mennesker som på en diskret måte forsøker å hindre ham i å ta sin sak videre. Disse scenene

tegner et bilde av et forvirrende og strengt system, der mennesker reduseres til roller som handler ut fra rang og frykt, snarere enn medmenneskelighet og integritet.

Det er også noe komisk gjenkjennelig i disse sekvensene. Mange studenter vil kunne kjenne seg igjen i følelsen av å bli sendt videre fra kontor til kontor, fra rådgiver til rådgiver, dypere og dypere ned i det akademiske byråkratiet. Heldigvis er konsekvensene mildere om man skulle trosse Ragnhild Hennum sitt regime enn Josef Stalin sitt.

Lange dialogsekvenser

Dialogene er få, svært lange og av varierende kvalitet. De svakeste samtalene fungerer kun for plottets del, uten å tilføre dybde til filmens tematikk eller gjøre oss bedre kjent med karakterene. Disse partiene er endimensjonale og repetitive.

De sterkeste scenene er derimot flerdimensjonale og tematisk rike. Spesielt scenen mellom Kornev og den gamle fangen. Kontrastene mellom de to karakterene gjør scenen sterk. Fangen er gammel, syk, nevrotisk og mørbanket. Kornev er frisk, har et barnaktig ansikt og går med jevne skritt og rak rygg. Fangen har ingen tro på systemet, Kornev har en naiv tillit til det. Utover å være et møte mellom klient og advokat, er det et møte mellom ung idealisme og brutal virkelighet. Hadde det ikke vært for den formidable slutten, hadde denne scenen vært filmens høydepunkt.

FOTO: ANDREJS STROKIN

Fra fortiden, for nåtiden

I sin negative kritikk av Stalins Sovjet stiller filmen et eksistensielt spørsmål: Skal enkeltindividet våge å stille et brutalt og gigantisk system til veggs? Her gir ikke *To anklagere* noen tydelige svar, den nøyer seg med et tragisk portrett av en som forsøkte. Slik speiler filmen dagens verdenssituasjon og menneskene som befinner seg i den – dette er filmens største bragd. Det gjør den, tross sine svakere partier, verdt kinoturen.

Erik Wensaas
anmeldelser@universitas.no

Bok:

Litterær rockestjerne utkommer på norsk

I *Innen året er omme* setter den danske forfatteren Lea Korsgaard seg som mål å se alle landets 64 sommerfugler i løpet av ett år. Samtidig setter hun ord på vår relasjon til naturen selv.

Innen året er ommeForfatter: Lea Korsgaard
Oversetter: Inger Sverreson Holmes
Forlag: Press
Sidetall: 328

Lea Korsgaards bok har blitt tatt enormt godt imot i Danmark, anmelderne skrev begeistret at *Innen året er omme* ikke kun «åpner et nytt univers», men at det er «like spennende som å lese krim». Forventningene mine kunne ikke vært høyere. Heldigvis leverer Korsgaard.

God formidling

Vi følger jeg-personen, Lea Korsgaard, på sin reise fra amatør til sommerfuglkjenner. I løpet av ett år skal hun se alle Danmarks 64 sommerfugler, noe som krever planlegging, flaks og detektivarbeid. Fortellingen knyttes sammen med hennes personlige liv og barndomsminner, men også med

fakta om sommerfuglen. Gjennom historiske dypdykk og en egen evne til å finne gode fortellinger i alt fra filosofi til naturvitenskap og mytologi, formidler Korsgaard fantastisk godt.

Da jeg angrep lesingen av boka på originalspråket, dansk, var det med en utålmodighet. Utålmodig etter at jakten sommerfuglene skulle bli en *page-turner*. Da jeg leste oversettelsen til norsk, var det med en annen forventning enn første gang. Jeg visste at alle de små detaljene krever nærvær. Det bedret leseropplevelsen betraktelig. Boka har en rolig rytme, og den nyttes best om man klarer å hvile i den.

Sverreson Holmes oversettelse ligger tett opp mot Korsgaards ordvalg. Og godt er det, for Korsgaard skriver på en helt særegen måte, og det er verdt å ivareta den.

Håpefull, men ikke naiv

Akademika kategoriserer boka som faglitteratur. Jeg kan skjønne hvorfor. Boka er full av fakta. Men *Innen året er omme* kunne også passet inn i flere andre sjangre. Historiefortellingen er personlig. Hun vet ikke helt hvor det kommer fra, ønsket om å se Danmarks sommerfuglarter. Likevel er det noe i henne som gjør at Korsgaard, tross travel jobb og familieliv, drar på ekspedisjoner ut i naturen for å se sommerfuglene.

Selv om Korsgaard i utgangspunktet vet lite om arten, er hun belest og vet å spore opp gode historier. Resultatet

er en herlig kombinasjon av en jeg-stemme med selvironi, interessante fakta og en smittende nysgjerrighet.

I en tid der menneskets relasjon til naturen virker håpløs, er det nettopp håp som forfatteren så fint får til å formidle i boka. Samtidig er det ikke tvil om alvor i det store naturtapet verden står overfor: «Da jeg var ti år og syklet alene ned til den gamle ganggraven mellom rapsåkrene, var rødflekken perlemorvinge alminnelig der ute. Nå er de borte fra disse skogene. De flyr ikke der mer. Så raskt har det gått.»

FOTO: PRESS

Innen året er omme fletter historien om sommerfugljakten sammen med en større fortelling om menneskets relasjon til naturen. Korsgaards stemme og Holmes' oversettelse gjør dette på en måte som inviterer til nærvær og nysgjerrighet.

Freia Catana Aasdalen
anmeldelser@universitas.no

Ukas anbefaling

Kos deg i skamløsheten på LinkedIn

Det er noe ubegripelig herlig med å være skamløs og ta en velfortjent pause fra jantelovens ballegrep. I barndommen får man jo applaus for absolutt alt. Enda en stygg tegning? Opp på kjøleskapet! Lært deg å sykle? «Wow så flink du er!». Savner du konstant bekreftelse, anbefaler jeg deg å ta en tur på LinkedIn. Her kan du få skryt for smått og stort. Ny jobb? Gra-

tulerer, du er best! Fornøyd med egen innsats? Få det ut! Har du greid dagens *minispill*? Ja, da får alle kontaktene dine varsel. Herlig! Vil du ikke legge ut noe selv, kan du kose deg med alt alle de andre skamløse sjelene legger ut. *Fuck janteloven, kill skamløsheten og marry LinkedIn!*

Tora Danielsen, journalist i Universitas

Hvem: Alle som digger å få skryt Hva: Verdens beste plattform Hvorfor: Konstant bekreftelse

Ukas advarsel

LinkedIn gjør deg grunnleggende usikker

På LinkedIn deler mine streberske studievenner at de har fått internships, forskerstillinger, Akerstipendet, driver valgkamp og deltar på klimatoppmøter. Basert på aktiviteten på denne plattformen har tilsynelatende ingen blitt utsatt for janteloven. Hvordan skal unge mennesker noensinne finne ro i denne ubønnhørlige og konstante floden av KI-genererte klisjeer og selvskryt? Hva er poenget med at USA kollapse

med Trump, om nordmenn internaliserer amerikansk kultur og gulper det opp på LinkedIn? Vi setter opp en digital, statusorientert fasade på den strevsomme veien til det vi tror er suksess. Ikke gå på limpinnen og last ned LinkedIn, det er ikke kilde til noe annet enn fremmedgjøring og innbilt utilstrekkelighet!

Julia Bueso, journalist i Universitas

Hvem: Dagens studenter og alle andre som lever i det gudsforlatte året 2026 Hva: Verdens verste plattform Hvorfor: Unngå å bli en skruppelløs streber

Eit system som ikkje strekk til

NRK-serien *LIS* er eit nådeløst portrett av eit helsevesen som ikkje strekk til, og av unge legar som sit igjen med ansvaret.

LIS

Serieskaper: Karianne Lund
Hva: Norsk dramaserie
Hvor: NRK
Når: Premiere 11. april

«Han er ikkje sjuk nok». Setninga kjem tidleg, om ein rusa pasient som ikkje får hjelp. Brutalt, ja, men også presist. For kven er eigentleg «sjuk nok» når kapasiteten er sprengt?

Som student kjennest NRKs nye dramaserie *LIS* mindre som ein serie, og meir som ei framtid eg ikkje er sikker på om eg ønskjer. Hovedpersonen Petra, ein usikker lege i spesialisering, speglar ei kjensle mange studentar kjenner. Å stå i noko ein ikkje heilt meistarar, og likevel få høyre at det går bra, ikkje fordi ein trur på det, men fordi ein må.

Ideal møter realitet

Sentralt for handlingen i serien slit Petra med å sende pasientar heim. Ho veit dei treng hjelp, men det finst ikkje plass. «Det har vi ikkje tid til» går igjen, eit fast svar i eit system der effektivitet trumfer omsorg.

Eldre blir nedprioriterte. Ein psykolog er berre tilgjengeleg 20 prosent. Det er ikkje enkelthistorier, det er systemsvikt.

Kor mange gongar kan ein sende nokon heim før det sluttar å kjennast feil?

Samtidig forventast det at dei unge legane skal ta ansvar for alt. «Vi er profesjonelle, ikkje bli involvert». Men *LIS* viser kor umogleg det eigentleg er.

Snus, stress og samvit

Ein lege bytter snus midt i ein operasjon. Det er litt komisk, men først og fremst eit teikn på belastninga. Litt som under eksamen, berre med liv som innsats.

For Petra stoppar det ikkje når vakta er over. Tankane følgjer med heim, og grensene viskast ut. Det er lett å kjenne seg att i periodar der alt anna må vike.

Eit system i kutt

LIS er nådeløs i skildringa av helsevesenet. Kutt i bemanning, færre vaktavandende og eit konstant krav om effektivisering. Når ein går frå to til ein på vakt, seier det seg sjølv: presset aukar, feila kjem nærare.

Når ein karakter seier at vi ikkje kan forvente helsehjelp i verdsklasse, peikar det på ein realitet som også tidlegare helseminister Bent Høie har vore inne på. Noreg kan ikkje vere best på alt. Vi har avgrensa ressursar og må prioritere.

Problemet *LIS* viser, er kva desse prioriteringane faktisk betyr i praksis. Kven blir sendt heim? Kven får høyre at dei ikkje er dårlege nok?

Treff og litt bom

Serien stolar ikkje alltid på publikum. Nokre karakterar blir meir symbol enn verkelege menneske, og enkelte poeng blir så tydeleg hamra inn at dei mistar kraft.

Særleg dei romantiske relasjonane fell litt flatt. Der serien elles prøver å vere realistisk og ubehageleg nær, blir desse delane fort meir forutsigbare og klisjéfylte. Det bryt med resten av tonen, og gjer at noko av truverdet forsvinn.

Introen er derimot heilt i særklasse. Den kornete, filmatiske estetikken og presise brukten av musikk set ei stemning resten av serien ikkje alltid klarer å leve opp til. Eg hoppar vanlegvis over introar, her gjorde eg det aldri.

For medisinstudentar må det kjennest nesten ubehageleg gjenkjenneleg: ei konstant kjensle av å ligge etter, av at det alltid er meir å lære og at tempoet aldri stoppar.

Sjå den før du står i det

LIS er frustrerande, stressande og ubehageleg, og nettopp derfor viktig. For studentar, spesielt innan helse, kan det kjennest nesten som eit forvarsel av arbeidslivet.

Og for oss andre? Ei påminning om kva som faktisk skjer bak dørene dei fleste av oss aldri ser bak.

Når svaret alltid er «det fikser du», sit ein att med eit spørsmål som serien aldri heilt svarar på: Kva skjer når ein ikkje gjer det?

Olivia Malgorzata Szlage
anmeldelser@universitas.no

Kulturkalender uke 19, 20 & 21

8/5 Antologislipp for Forfatterstudiet i Bø

Førstkommende fredag slipper årets studenter ved Forfatterstudiet i Bø, landets kanskje mest prestisjefylte forfatterutdanning, sin antologi. Her har de samlet tekster fra alle forfatterspirene som utgjør årets kull, en samling av 18 tekster som spriker i vidt forskjellige retninger. Dette er din sjanse til å få fatt i et eksemplar av antologien, høre forfatterne lese egne tekster, og være med på feiringen! Arrangementet er gratis.

Hvor: Røør

Når: Fredag 8. mai klokken 19

17/5 Konsert med Birkelunden Kjønnskor

Du har hørt om Birkelunden mannskor, gjør deg klar for Birkelunden kjønnskor. Dette blandede, unge Oslokor fullt av Blindern-originaler holder konsert i Bjølsenparken for andre år på rad på 17. mai. Det blir sang, dans og ølkubb – en ypperlig anledning til både å bli rørt og samtidig få rørt på seg! Er du i tvil om hvor du skal gjøre av deg mellom frokost med vennegjengen og fest på kvelden, er dette stedet.

Hvor: Bjølsenparken

Når: Søndag 17. mai klokken 14

23, 24/5 Mekk a Change

Oslostudentene står bak Mekk a Change, som steller i stand en festival på St. Hanshaugen 23. og 24. mai, med formål om å samle inn penger til Røde Kors sitt arbeid på Gaza. Her kan du kjøpe sykkel eller få hjelp til å reparere sykkelen din, se konserter og foredrag, kjøpe mat og bruktklær! Bli med å bidra til humanitært arbeid ved å støtte initiativet til engasjerte studenter som gjør det lettere for oss å leve bærekraftig!

Hvor: St. Hanshaugen park

Når: 23. & 24. mai

SOFIA TJELTA OG ELPIDA STOJCEVSKA I «LIS». FOTO: LILLIAN JULSVIK, RUBICON/NRK

10.000 kaninleiligheter i ett

Byrådsleder Eirik Lae Solberg lovet 10.000 nye studentboliger i Oslo, som enda ikke har blitt bygget eller nevnt i studentmeldingen. Vi møter den selverklærte evighetsstudenten Åsmund Sokrates (47). Sokrates kom fra Solund i Sogn og Fjordane til Oslo for å studere filosofi i 1998. Bachelorgraden har senere blitt supplert med mastergrad i religionsvitenskap, arkeologi, idéhistorie, lingvistikk og kulturhistorie. Siden han flyttet til Oslo for 28 år siden har han bodd i alle studentbyene som er i Oslo. For øyeblikket bor han i Tokerud Studentby, der han og 14 andre bor i studentbyen som rommer 1000 studentleiligheter. Sokrates er i harnisk over de brutte

løftene til byrådet.

– Jeg er dritt lei av å bo med 14 andre studenter. Jeg er sjenert, og vil ikke møte andre folk i gangen. 10.000 nye studentboliger ville realisert drømmen min om å bo i en studentby alene.

Sokrates er helt uenig i at pengene kunne blitt brukt annerledes, og kommet studentenes velferd til gode.

– Studiestøtte får jeg ikke uansett! Jeg har klart meg på sluttpakken jeg fikk fra AU-vervet mitt i Studentparlamentet i 2004 til å betale studentbolig, og det holder i massevis. Jeg synes studentene må tenke på oss evighetsstudenter, ikke alle er unge og sosiale bytryner.

Av Louis-Lars

Ukas studentvin

BOBLLENDE NEDERLAG: Om du er av typen som foretrekker Mozell som et alternativ til velkomstdrinken, så er dette noe for deg. Vel å merke minner det om en relativt sur versjon av brusen. Det smaker litt surt godteri, med mye sødme og syre om hverandre. Smakene klarer dessverre ikke helt å balansere seg, og ettersmaken forsvinner fort. Man blir usikker på hva det smaker, annet enn sukker – men det er noe eple og pære der et sted. Crémanten er hverken interessant eller spesielt god. Men den er heller ikke vond, det finnes verre viner, og dette er bedre enn mye prosecco. Det er en krevende jobb å finne smakfulle, rimelige bobler – hev budsjettet med tjue til førti kroner, og alternativene vil plutselig by på mer kompleksitet.

Vinurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Marcel Martin Crémant de Loire Tête de Cuvée Brut

Pris: 159,90 kroner
Land: Frankrike, Loire
Alkohol: 12,00 prosent

Gyri Høiset, vinanmelder i Universitas

Klagebrevet

Behandlet av St. Hans

Ikke bare barnas dag

Klagebrevet

av Odd Nerdrum

I I anledning 17.mai kan du lese en rekke tips i ukens avis om hvordan man best burde te seg i forhold til seg selv og andre på grunnlovsdagen. I en kontinuerlig prosess for å skape jevn og flersidig debatt har debatten mottatt og behandlet følgende klage rettet mot artikkelen.

Nå har jeg fått et særdeles trist tips: Min og mange andres mistanke om Universitas er endelig bekrefte. Avisen har gått fullstendig til helvete, og er nå blitt hundre prosent WOKE.

Kjøleskapet mitt inneholder et minimum av syv hundre pils

Nyhet er dette neppe, men for å være på side med de unge: *They're are saying the quiet part out loud.* Jeg er som regel en ganske tolerant type som, uten å brøle høyt, leser sak etter sak om at mannosfæren er et problem, fem på gata om mensenkopper eller at post-Trump feminisme er den beste måten å lese Donald Duck. Men nå har det virkelig gått over styr: DERE FORTELLER IKKE MEG HVOR MANGE BAYER OG CHAMPAGNEGLASS JEG BÆLMER NED PÅ GRUNNLOVSDAGEN!

Jeg beklager på forhånd min logiske og rasjonelle tankestrøm, noe jeg vet dere der borte på trans-

desken ikke er så store tilhengere av, men ett sted må dette stoppe. Når jeg våkner på vakre 17. mai sperrer jeg opp øya, ser på solen gjennom det tykke skydekket og føler på friheten. Min smakfulle dress med dragedetaljer henger klar og presset, eggerøren er forhåndsrørt og kjøleskapet mitt inneholder et minimum av syv hundre pils. For det er faktisk MITT VALG, om den dressen overlever til klokken 11 på formiddagen eller ikke. Jeg er jo ikke idiot heller, har alltid noen praktiske bukser og gamle militærgensere i bakhånd, gjerne i baggen min sammen med reservelageret av tequila og baileys. Som sagt er jeg ingen idiot, jeg vet hva kvinnfolka liker og det er en mann som er 100% seg selv, og det er åpenbart komplett umulig om jeg skal følge rådene til disse kronidiotene dere har gitt spalteplass i lefsa deres. Så hva er det dere vil, da? At jeg ikke skal få meg no? Det er jo håpløst om vi ender opp i en situasjon hvor jeg ligger i en delikat dam av egne kroppsvæsker uten et rivjern i bunadskjorte og sølvjer til å vaske meg! DET ER FAEN IKKE RART FØDSELSRATEN I DETTE LANDET STUPER! Barnas dag, du liksom. Det blir jo ikke noen barn igjen om vi fortsetter slik.

Alt i alt så syns jeg at dere handler klokt om dere tar ned hele jævla artikkelen, unnskylder dere sporenstreks og sender meg erstatning for emosjonell forstyrrelse. Det kan vel ikke dere der borte i PK-land krangle på?

Med vennlig hilsen,
Odd Nerdrum

KVISS-KIRIAN

- Hvem tar over som programleder i Debatten på NRK til høsten?
- Det stormer rundt Frp-rådgiver Hårek Hansen for tiden. Hva har han gjort?
- Hvilken artist samlet 2 millioner publikummere til konsert på Copacabana forrige helg?
- Kong Carl Gustaf fylte nylig 80 år. Hvilket regentnummer er han?
- Hva betyr «Alea iacta est», som ifølge historien ble sagt av Julius Cæsar da han krysset elven Rubicon og dermed startet en borgerkrig?
- Hvor fant kirkemøtet i 325 sted, hvor blant annet utregningen for påsketiden ble fastsatt?
- Hvem grunnla mormonismen?
- Nevn en av skaperne bak musikalen *The Book of Mormon*?
- Hva het *hit*-programmet til Jacob Schøyen Andersen og Fridtjof Stensæth Josefsen hvor de lagde humoristiske sketsjer om musikkbransjen?
- Hvilket band var Mark Knopfler frontfigur for?
- Hvilken sjelden sykdom har Syver Blindheim fra Team Pølsa bidratt til å skape oppmerksomhet rundt?
- Hvilket ultimatum ga Thorbjørn Jagland før stortingsvalget i 1997?
- Hva er den engelske tittelen til den britiske finansministeren?
- Hva står IPO for å finansverdenen?
- Hva er en hermafrodit?
- Hva er navnet på en vinflaske som rommer 3 liter?
- Hvilken bisarr seanse ble satt i gang av Fifa-president Gianni Infantino under Fifa-kongressen i Vancouver?
- Hvilken sport forkortes ofte BJJ?
- Hvor skal Ultimate Fighting Championship (UFC) arrangeres 14 juni?
- Hva forbinder disse? Den 45. amerikanske staten; Den største byen i Nebraska; Au; Dronningen av de romerske gudene; Excalibur

av Kirian Helgeby, kvissmester i Universitas

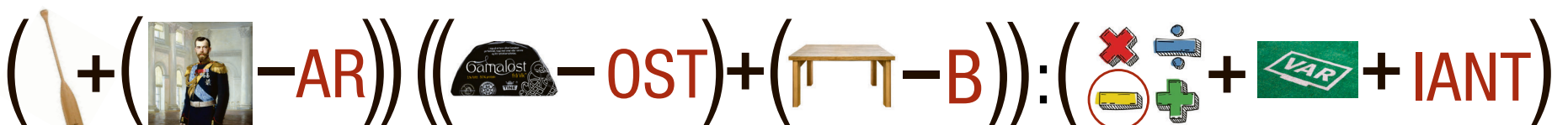
SVAR/DOM

- 0-4. Exphil på Bali:** Du kombinerer chille studier med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.
- 5-9. AST1010 – Astronomi:** Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.
- 10-14. Juss:** Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps ... Syt litt på Jodel.
- 15-20. Honours: WOW!** Du er sååå flink!!! Gratulerer! Men så er det kanskje ikke så rart, siden du har egen seksjon i biblioteket?

1. Steinar Svathne, 2. Han omtalte pakistanske som «minusvarianter» og at de ikke burde få barn. 3. Shakira, 4. XVI. 5. Termingen er kastet. Det brukes i dag for å markere at en avgjørende beslutning er tatt og at det er ingen vei tilbake. 6. Nikea, 7. Joseph Smith Jr., 8. Trey Parker, Robert Lopez og Matt Stone. 9. *Hit for Hit*. 10. Dire Straits. 11. Barmedens. 12. 36,9-ultimatumet. Han lovet å gå av dersom Arbeiderpartiet fikk lavere oppslutning enn 36,9% (resultatet fra 1993). De fikk 35% og Jagland måtte gå. 13. Chancellor of the Exchequer. 14. Børnsotering (initial public offering). 15. En organisasjon med både mannlige og kvinnelige kjønnsorganer (tvkjønnet). 16. Jereboam (i Champagne og Burgund) eller dobbel magnum (i Bordeaux). 17. Han prøvde å forsone representantene fra Israel og Palestina, men lyktes bare å skape sine og en klein situasjon. 18. Brasiliansk jiu-jitsu. 19. Det hvite hus. 20. Kodenavn på D-dag-strenger. Utah; Gold; Juno; Sword.

Rebus

av Nordavinden

HINT: Utdatert. Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «En skjelve gang» Det klarte Ola og Jøgge.